

فروغ مهر

بزرگترین تولید کننده

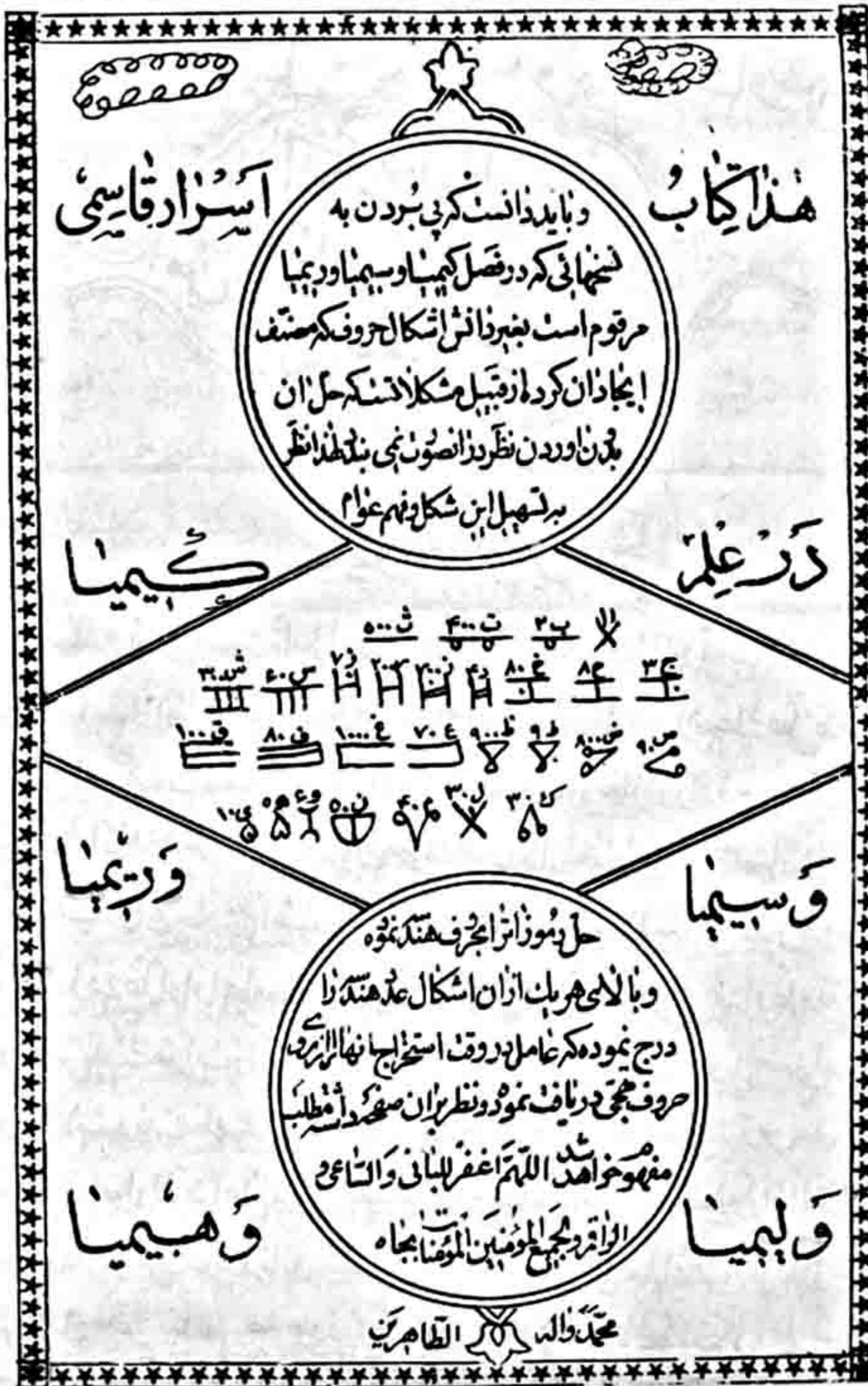
نرم افزارهای روانشناسی

و سایفانه های اقتصادی

www.fmehr.com

www.fmr.ir

info@fmehr.com

چن جان بود: زایم و دضر رضوان بود: روشنی پل امید است: فاسطه رحمت
جاوید است: هر که بی رجشم داشت رسید: اب جنات آبدیرا چشید: و بقیمت او لے
انواع علوم و اصناف ان در قسمت جلیه و خفیه جلیه است که سه شاهزاد
یافته اکثر علماء بر قواعد و قوانین آن مطلع می شوند و احاطه دفاتر کتاب و جزئیات
آن می تماشند و خفیته آنکه در زمان اخفاء مانع هر کسی از وقوف بر حقایق اسرار و بدایع
اثار آن می تردد و بپریاست تمام و مجاهدت لا کلام اطلاع بر قانون استراج خانها
واسطه استباط خفایای آن دست ندهد و از جمله خفایات علوم مختجه خواست که از
حروف او اهل اشناها بروج که حکمایی بونان وضع فرموده اند نکره کلمه سره مقادیم کرد
و بزبان اشارت دو حرف پیکر در نام هر یک بعد از حروف مباریه با پفع اللئات این می تماشند
با اینکه این علم در بیانیت مشتمل بر اصداف غرائب و هر صفت منطقی برجواهه عایشه در حروف
آخر از هر سهی بهمان لغت نداشی طرب بسامع ارباب طلب می ساند مصوع خاصیتی کو
بشنود او از دل اول اهال علم صناعت اکبر است و آن علمی است بیندیل فوته اجسام
معدنیت بعضی بعضی تا حاصل شود ذهن فضنه از بله فلزات و افزایش آنها خواهد و در این علم
که تصاویر بیمار است چون سبک و سبک
و قل دست زدن علمی از اینجا معلوم می شود که در خزان قدر روحیه شریعت از علم و نفس
ترازد از نیت و سرایت والذین اوتا العلم در جای میگردند این صورت و مؤید این معنی است
حضرت ولات رینت ظهر عجائب و مظاهر غرائب و ارث مرتبه هارون و مدرس مدرسه
سلویه مطلع انوار الرضا علی المتنبه علی محمد و اهل بیت جلیل الصلوة و کرام المحتفات
در فضیلت علم او شرف علم می فراشد شریعه ما الفرق الا اهل العلم انهم علی المحدثین
ستمده نهاد لاه نظم علم بودند لذکر جان دل علم دهد تازه کاری کل علم نیم

لَرْ عَلَمْ كِبِيَّا وَ سَمِيلْ يَا فَتَاحَ وَ لِيَمْ كِبِيَّا وَ هَمِيَّا
هَذَا كِتابٌ وَ آمِيرٌ فَاسِمٌ
مِنْ تَالِيفِ خَامِلَاحْسَينَ
أَكَاسِفيٌّ قَدَّسَسِيْتُمْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الآنست صد ریافت که ابن فیقر حیریج بن بن خط الواعظ الکافی ابین الله تعالیٰ باللطف الخفی
الکتاب خمس زاده هر یک محققیت کلشی است مشتمل بر گلهای نازه و غیر نیتی مخوبی بر نفوذ و جواهر
بی اندیزه بلطف خواری به ترجیه کند و در هنر اولیه که خاپس باشد و کم من جایانه ازدواج با بر طبق توضع
ناده نوعی سازده که هر یکی از طالبان صادق و محترم اسرار و دفاتر بعده استعداد و استحقاق خود را
آن فائده تو اندگرفت مصروع اندیح خود بجهة پایای و پیان امرطاع راجحا و صهیم ام اطمینت
نموده بر ترجمه کتب مذکور اشنال هفت و قواعد حلوم بر که هر چیز کتاب بزان اشناه اشناه باز و اندیزه
که از کتب دیگر هم دزان پیغ فن بطریق پیوه بویاها انصمام داده بر نیتی خاص عبارت روشن از زاد
نموده و بعضی الفاظ که تصریح بدان مقتضای حکمت بود بعلم خاص مرقوم گشت مصروع نان مجرم
دور بود از حرم و این ناله زاده با اسرار قوایم میگشته بر پیغ مقصود منی ساخت دهن
که بکتاب ابن الحلاج مشهور شده مشتمل بر علم سیما و رسائل عبوز الحفایق و اپیاصح الطراف
نیز از مؤلفان حکیم ابو القاسم احمد الساوی فہن الخوب راجح است و کتاب حل المثلث که حاوی است
علم سیما و کلیات آن بر چهار قسم است پیغ چهار اصل و خانمه اشناه اشناه اشناه اشناه اشناه اشناه اشناه
اول در علم سیما و کلیات آن بر چهار قسم است پیغ چهار اصل و خانمه اشناه اشناه اشناه اشناه اشناه اشناه
کا اصل هر چهار این علم سیماست عظام و رماد و مداد و مدار اعمال بنا بر این صول ملش
اسیت و بیان هر یک از اینها در فصل مذکور میگردید فصل اول در استخوانها و این عبارت است از سه
استخوان هست و خوابیم مثلث و اسماء مثلثه مخلقه و منسویان و گفته حصول این براین متوا
منوع و خطوط غیره و اتفاق تلیذی به تعلیم اوستاد فاهر تلقین معلم کامل و صول بدان مقصد اتفاق
حال است فرزوں آن مرصد اسیت بخود و خجال ریاضی بجهة غم که بخانه فرسید: تاخون نشود
دلیل بگایم فرسید: از گلش حکمت و گلستان هست: بونی که دمدبره مشاهی فرسید بین بشار
عوم فوائد و شمول عوائد آن پیغ کتاب که بت الباب مقبول اولی الالباب است امثال بیان لازم
الامتثال غالی چناب سیادة مثاب نقابت انتساب جلال الحشیه والدوله فیم الدین والملک سریر
ارایه کاه خوشیه امیر سید قاسم کذا موبیدا بالنقش القدیمه و مخصوصاً من فضان فضلہ بالکرامه

تو این مطلع و دعوان و خواهان ایان تیخ روحانیات غرام و جناب معرفت اقداح و نادل
و مثل آن و این علم میگشته باشد به همین از کتب عربی و شاملین سریکوم و رسائل هلالیه ایان قواعد
ان را مستکفراست چهار مرعلم خالات و این جمل است که بدان تصرف در خالات میگذرد و نیمی از
احد امثال خالات خالی است و اهدار خارج وجود نیست این علم به همین امشهور است و دد او
مؤلفات حکیم قدیم بسیار است چون نوایس فلاطون و مختصر جالینوس و علوم فعالات و حلasmه
کتب بلبار پنجم علم شعبدان و این ذاتن فوی جواهر رضی است و مرج ان بسکد بکراز آن
قوی خادث گردید که از آن قوت فعلی مفتر بزاید صدر یا بد و این علم اریه ایان هاده مد و ضوابط
آن در دو مسائل خسرو شاه معماز و حاده کو این اسراره مذکور است و کتاب سحرالصون به عبدالله المجز
که بکتاب ابن الحلاج مشهور شده مشتمل بر علم سیما و رسائل عبوز الحفایق و اپیاصح الطراف
نیز از مؤلفان حکیم ابو القاسم احمد الساوی فہن الخوب راجح است و کتاب حل المثلث که حاوی است
علم سیما و کلیات آشام و رسائل حبله که کعلم کمیا از امثال است و این کتب
علوم خسرو شهاب الدین از لفظ بونا نسخه و ردی قدس الله سره بعده توجه فرموده
و بعضی کلام از این طلیات نوشته و فاعله آن بکیم میرسل که بلغات عربیه و اصطلاحات ادبیه علوم
منوع و خطوط غیره و اتفاق تلیذی به تعلیم اوستاد فاهر تلقین معلم کامل و صول بدان مقصد اتفاق
حال است فرزوں آن مرصد اسیت بخود و خجال ریاضی بجهة غم که بخانه فرسید: تاخون نشود
دلیل بگایم فرسید: از گلش حکمت و گلستان هست: بونی که دمدبره مشاهی فرسید بین بشار
عوم فوائد و شمول عوائد آن پیغ کتاب که بت الباب مقبول اولی الالباب است امثال بیان لازم
الامتثال غالی چناب سیادة مثاب نقابت انتساب جلال الحشیه والدوله فیم الدین والملک سریر
ارایه کاه خوشیه امیر سید قاسم کذا موبیدا بالنقش القدیمه و مخصوصاً من فضان فضلہ بالکرامه

استوار قابسے

۸

مقصد اول در علم سینما

رسن چوب امثال آن برهوا افکند و نامه روز و شب ساعت هر گوید یار یار یون خد علی العيون و گوید تم اینکه بنگرید حصار انخفل چنان بینند که او بالا میرد بنا انکه خود در میان قوم خوش شد و همه از قلعه امتحج و محترم مانند تصرف داشت از هر چیز حسب شمار بپرست و کصل سیمان است مخصوصاً که بر سر ابلعه طبع نارد از دوام روحانیت او سلیمان و خاتم او بدهی نمط و اهم قیاد این است که نشانه و دیداً ملکیه له عملی دنای زیارت که هر نوع که خواهد تصرف تو اند کو دنایا الک رخواه دکچان فر تا بد که اتفه علم باور خدا است ولود رمیان نشانه و با ائم بازیه میکند بگیر عظم مذکور و لواسم و خانیت و خاتم برآونو بیل جمل و دوبار اسم قسم برآو بخواهند صاحب روز و شب را و خدا و مدعاع ایند کند و گوید نامیمون حذل علی العيون مردم ذا ائم رونظر ایند گوید تم در ائمین نگوید هم و زاده ائم بینند حال امکا او باهم ایشان نشانه ناشد و مثل این عمل دنای ریاث است و العاقل تکفیر الاشارة فکتئر بناشد اینست که این سنه و خانیت که مذکور شد فایض از روحانیت نیز اعظم اند و سلط ایشان در جمیع اعمال بیندا و شعابه تصرف در جهان ایشان تلبیس برسون ز دعلمای این فن تابنست و هر یک از این و خانیک مقدم جایته اند از اراده که انجام جمع همه مطبع این اسم و خانیت هر که محافظت فعل او مست کند بین این اسما او و لحن و ایات ع پدیده ایند که در هر چه غیر ایشان ایشان معاونت کند و شرک کلی معرفت اصحاب ایام از این بس ساعات است بعضی از معارف این ادب فصل سنه بانیز اخلاق ایاده اند دخانیه ایله بیان این پیغام خواهد تفت فصل اول و تیکه ایه در فصل دو ایشان نیز نوع است رمان اول و در فصل سابق شه از انصویت هنر بر دست و رمان ثانی ایشان رفاد تقدیر ۴۷ و صون عمل بیان وجه باشد که افراد تقدیر ۴۷ تا ۴۹ دا ایشان او برخاند اعمداً که باشد در اغلب چهار میادی ایکترا از ایشان بچشم اول یا از ماهه رسیع الاوک بو قیمه که ذحل در تسلیت عطیه ایشان بآشند و خمره جدید ایشان بآشند و غیره فارسی ایشان روز که برا این پیوچه

استوار قابسے

۹

مقصد اول در علم سینما

ماه اتم و اکمل والبته در پیشینه اول یا اخر ماه باید بوقت تسلیت زحل و عطارد و سیکام برداز ایشان از ایشان هفت نوبتاً این اسماء باید خواندن طهیره ظهره فعالیت نفعی ایند زیورت ابدیوش اروس ماروش صحیوش والیش هادوش مبهوش الوغاث بتعاث طیبوت شلیبوت اچب یا بطریوش بطبیوح طیوح فدائیش مدد و مس بسیوح رب الملائکه والروح اجیبو ایشان الارواح الشیوه التوڑافته و افضل امام امروکه هیذ الاسم العظیم طبائل شاع باطباط خیل هشمس هس سلیع لعنه ها هارش توکل ناهش یوبید و تبله بتکفال و بعد از خواندن این اولین را ببر باید اشت و بوقت مذکوره در بریند خسرا باید افکند و مشید داد الرأس فن باید کرد اک افراد چهار اند در سرچهار زاده و اکسه ند هرسه راهه و اک درواند بر بمنزد و راهه و در پکه عمل نیست و اولی ایشان که چهار بانشند چون دفن کند هفت شب ایام روز خاکست باید مودت آکه بیان مطلع نمود تا جانو بیو ایشان قصد بن بر نکند و در شب هشتم در وقیه که مردم در خواب بانشند او از فروخته باشد از طرف ایشان ارد و دوتایی از ایشان بینند و می در رو اور دناده ایشان است دنیار نموده باز اسماء مذکوره راه هفت بار بخواند برا ایشان دلیل بیرون ارد و دنیار ایشان ویکه ایشان ایشان است دنیار نموده باز اسماء مذکوره راه هفت بار بخواند برا ایشان دلیل بیرون ارد و دنیار ایشان افکند تمام ایشان را گوشت و بیوست استخوان بوز ایشان شوند پس از امتحون سازد که رثا ثانی است امداد و لی ثالث در حاصیت از ماد اول و ثالث بیشتر است و ایشان رماد را از هر ۴۷ تا ۴۹ تا ۴۷ و ۴۹ تا ۴۷ و ۴۹ تا ۴۷ که بند و این رماد باید که بکون که باشد بیانیه و نقطه از لونه دیگر را ایشان دلیل و ایشان بروج حکمت باشد اما طعنه او چنانست که از نان گذاشت و ثانی ایشان رفاد تقدیر ۴۷ و صون عمل بیان وجه باشد که افراد تقدیر ۴۷ تا ۴۹ دا ایشان او برخاند اعمداً که باشد در اغلب چهار میادی ایکترا از ایشان بچشم اول یا از ماهه رسیع الاوک بو قیمه که ذحل در تسلیت عطیه ایشان بآشند و خمره جدید ایشان بآشند و غیره فارسی ایشان روز که برا این پیوچه

پنجه مخاطب نمایند چون خواهد که عمل کنند ماده کور زا بدانان و کلاب جل سازد و بر هر درق باشد بتوید این از اسماء تلاش که مختصر است میزان مفرد مرکب پنهان حرف نویسند بقلم داوی و علامه حامی پنجه رقم زند برهان و جمه که مذکور شد اسماء مختصر هر یعنی نجوم ڈانور قرار داشت که فیض اپنا ز حاضر کنند بدست میر دهند پکه از جوب نجود زا بذا اتش نشاند و زیر جامه ادوگو پندکن الطیب فلانه ادا الحجوان العلانية فانه بکون بکل مشکله بعد راهه عمل این ذرور برا نوجاست که بکرده بیست و پکدنا از جبا الخروع و از اوزن نمایند بھان وزن خوب لجان مضر حاضر کند و هر یک اجل اجل ابکوبد رغابت نمیشه به بیزد بمحیر شنک چشم تا چون غبار بخیر شود انکه بایمینه و این ذرور دزان بیکن باشد تباخون و سایر اخلاق اطکه دار دیگست اینچه شو و سر دیگر راحکم کنند انکه سوریه گرم سازد و آن دیگر ای که قبل از این مطیع ساخته باشد خشک کرد ایند دزان سوره چون او زا پر خاکست کند باید که مقدار دیگت شیر خاکتر بالای دیک باشد پر یک شب اثر در این سوره بوزد تا هر چه در دیگت محترق گود دد بیک شبانه و ذرها کند پر دیک زایمین اردو دل سوخته را فرا اکرده وجیه که در رو بوده بلکه ده چه سوخته باشد بیاز در دیگت اندزاد و اینچه نوشته باشد نیکون که مدار که جهت اخفا بکار آید تهه رماده که در دیگست پرین اراده مخاطب نمایند که براو عملهایی کلی میتوان گرد و این را ماد شاک کوپند خاصیت هر ماد و در وصلی اورده ملشود و صلائق در خاصیت رماد و آن انقلاب + نه نه + نه است از صورتی بصورتی واصل دار این عمل نجود راست و ساخته ای از بخار چنان باشد که بکرده بحباخ خروع و جبا افسوس جبا اورد و جبا بیچ از هر یک رمی جلا جلا هر یک رانم بکوبد تا چون غبار شود پس پزند و بایمینه دیگر دیگر دیگر زبان مذکور اضافه نموده بگفصاد پاچمام عجین کشند انکه ازوی جوب مازد هر چیز دو دانک و بخا

رود که همچ کرا وزانه بیان بقدر را الله تعالی و صلی سوْر در خاصیت مزاد ثالثه
آن به آنکه مزاد سازی حجت احفاد بکار آید بران جزئه جب درست که ازان ل سوخته بیرون ابد
هفت وزدر میان ناد پروردش هد پس بیرون ارد و هر کاه که خواهد در دهان نهد و
اسهه مذکوره طبق اند و فلذ بے ازابن مادر گریبان جامی خود ریزد و مقداری مزاد سین
افشاند ره رجایکه خود مطلع باشند بظریکه در نیاید با خواص اور فصل مزاد کسخواه
شد فصل سیمیم مزاد بحقیقت مزاد دهان مداد است که با چیزی مخلوط میانند و بدین
ثابت میکند خاصیت زبان سب منفع پیش و مزاد سر نوعیت مزاد اول که از زمان ماد اول
سازند و مزاد ثانی که از زمان ماد ثانی خاصل گند ماده مزاد ثالث رماد ثالث است و مخصوص
ست مزاد در سه صل ذکر کیم و صل اول در خاصیت مزاد اول قبل ازابن داد
وصا اول از فصل ثانی پکی از خواص اور اقلاب نفوس مذکور شد رسیل الجمال پس اگر
بعضی احوال مثلا که + نه + نه + نه + نه زاخواهد که طبیعت گرداند رماد مذکور را بخواه
قصد غلوط سازد و بدست مذکور در این که بر رونق که خواهد گذاشت
فرهایل میگردند که دهد و بد معلوم نخاب و آنچه ناید با نامه مخصوص برو حانه و متکلم
شود و کوکه حاصل این نایز که فلانست در عین ناطران طرد لاین گردان که بعدت این اینچه
نمایرده باز این از اینو جمیز شود و شرط کلی انت که برآن ورق این اشکام مسطور بنویسد و
هذا میگیرد بسیه میگیرد که مجهه مجهه مجهه مجهه مجهه

سله مجهه
زا همه که نوع دیگر اگر + نه + نه + نه + نه زاخواهد که
که مزاد مذکور در این انت که جراحتی بروریتی بروی دهان اس
ثانیه زاین بکیفت مذکوره و این شکل نیز ثبت گند مجهه مجهه مجهه مجهه مجهه مجهه مجهه

م مامه مجهه هر هجه هجه مجهه مجهه مجهه مجهه مجهه مجهه مجهه مجهه مجهه
وتکلم با نامه مخصوص و غلان زاد رچم هر که او را بپند غلان گردانید برهیں پنهان است که مذکور
شد و بقدر زیانه آنچه نامبره همان شود و این شکل غافل نشود که از بالغت پونان فلطفیر
گویند یعنی بار و مدل کار را ز پیش بیندا کار و صل ثانی در مزاد و موزان رماد
ثانی بآشدم رفیع و محلول بعدم نه نه نه نه نه نه نه و خواص این بیان راست و از
جمله چه خاصیت اینجا مسطور میگرد و نه هر خاصیتی موقوف بر فلطفیر است پعنی حروفی که بر
آن مزاد نوشته شود بقلم طبع خاصیت اول اگر بدین مزاد فلطفیر از اش
بکشید بر طبق این خاص نویسند و از این اباب سازد و سه ورق از درخت لا ولا و در دهان نکند و
آن طنز این دان هند دان نرم در زیان برافروزند تا که رشد پس فرو دارند و
ثانی از دهان درخت ابر اینچه که نمایند و با نامه ظاهری که در اول فصل ثانی مذکور شد تکلم
کردند او از دل پیش مخصوص احسن و صد اروح بخش زان اب ظاهر شد و اگر نهانه کند دهان
نهانه بمع دست اگر چیزی بخواسته دهان چیزی شنوند و اگر نهند بگند دهان نوع صوتی پدید
آید و در تکه شاه نیز همین معنی جو گرد و فلطفیر او اینست مجهه مجهه مجهه مجهه مجهه
له مجهه
عل را بمزاد مذکور بنویسد بر فلطفیر که از پوست متساع ساخته باشد مزاد دست دی او بر دخانیکه
دست او ز آمن نکن از چوب باز از قصیه بدست کرد و با نامه ظاهری تکم کند منوج شد بگذانه
که مطلوبست که در وقت و ساعت بداین اس سل ب نوعی که همچ منع در طیان بدین مقادر زمان نتوان
و سیمی فلطفیر او اینست مجهه
بهیں مزاد مذکور بر عمومی از حد مذکور طول او مقدار شیری باشد بنویسد او زاد روضه غیره

بر طرف بود و چون خواهش کر با خود ایزان بطاور از عمامه خود پیر! اوردہ در عمامہ او وضع کن شا
با خود ایلان هرچه دلیل باشد تمام نازکو بد حروف فلقطیر او اپنیت میزد **حَمْ**
کله ملعم معنی نمی گیرد، اما رسم **خَاصِيَّتِ** در قمر این رفاد زا بورس بر
امید پیشی ذعفران یاریت زرد دیگر و قطعه از پوست باعث شده پر نک فرآکرد و بشکل
دراهم و دنای پر برق و فلقطیر او را بین مزاد برخوبی نویزد از ابردار و بردنزدیل هر کس که
خواهد وجله باشد که آن کس و زانه بیند ایزان رفاد اند کی پیش و دریندو با اسماء مذکور
تکلم کند پس خود را بموه نماید ایزان جلد که بر شکل دینار است بود هدچون بگرد و در نگردد
خالص تمام عنایار بیند و اگر آن رفاد را بباب اینجنم باشد ایزان بر کاغذ نویزد نقره باشند
عیب بظر و در ایلان فلقطیر او اپنیت که مدخل چهره ته **خَاصِيَّتِ** سیم رفاد
مذکور را **مَهْمَهْ** **مَهْمَهْ** **مَهْمَهْ** مزوج کند و فلقطیر و زامدین مزاد بر قبیل میان نویزد
با خود نگهداز دچون خواهد که در میان مردم غائب کردد و انکشته که
و در وقت نوشتن اسماء مذکوره زانکو ارد کرده باشد ایگاه قصبه زاد رمکان ثاریت نسب کند
پس چرا چه بر افزون خته بیزان وضع دزار داسماز اینجوانه باشد اهه که بدانجا داد ایلان شنجیه بشکل
ایشاده اگر خون مذکور باشد هر چه بیند و اگر خون موئیت باشد پیشند ایزان شخص مذکور با
بعا هم خوب شکل زیبای موج قبله باشد ایزان موئیت در عابض حق جمال و محاب مشرق بتو
واز مشاهده این شخص مردم صخره و متوجه باشد و بهمین نوع باشد تا و فی که حروف که بر قبض
مکریت بخواهند ایزان صوت پر خانه بگرد و همان قصبه تمام و فلقطیر شیت ایشان **مَهْمَهْ**
میزد **مَهْمَهْ** **مَهْمَهْ** ایلان **خَاصِيَّتِ** **خَاصِيَّتِ** **خَاصِيَّتِ** اگر رفاد مذکور را
باشند پاک درهم پیچد در عمامه خود دهد و ایزان مزاد مقذار دانکه پاشد تعییم کرپے کنند
چرا زاده که نجات ایلان **خَاصِيَّتِ** ایلان **خَاصِيَّتِ** ایلان **خَاصِيَّتِ** ایلان **خَاصِيَّتِ** ایلان

کند مثل درخته و بوقت غرس ایمان مذکوره زانجواند هر که بیزان موضع رسیده بیند
ایشاده و از دهانه بدلست کفر که اتر از دهن او پیرن میابد از اصوات برسد از اتفاق
بگریند و فلقطیر شیت همچو **مَهْمَهْ** **مَهْمَهْ** **مَهْمَهْ** طلا لومه می شم
خَاصِيَّتِ **چَهَارْمَهْ** اگر کپه در شب جمعه بدن مزاد فلقطیر او زابر هر دو کفت دست
بنویزد و بر بیانه بلند با پشنۀ عالیه ناکوهی مرتفع بزابد هر دو کفت بکشاند ایمان معلوم نمی گویی
فی الحال عمومی باز نور بر او فردایم نوعی او زا احاطه کند که از نظر مردم غائب کردد و کپه زا
طافت نظر کردن بیزان نور نبوم فلقطیر شیت **مَهْمَهْ** **مَهْمَهْ** **مَهْمَهْ** **مَهْمَهْ**
۲۰ **مَهْمَهْ**
قطعه حرب زرد نویزد از اراده زیر نکین عقیق که بر خانه ترکیب کرده باشد بمند ایمان انکشته که
با خود نگهداز دچون خواهد که در میان مردم غائب کردد و انکشته در انکشته نصر از جانب
چپ کند دست خود را در ایمان کشند ایمان مذکوره بخوانند و گویند بقوت این ایمان پنهان می شود
و همچنان که خواهد و همچ کس ایمان بدل فلقطیر او اپنیت **مَهْمَهْ** **مَهْمَهْ** **مَهْمَهْ** **مَهْمَهْ**
مع **مَهْمَهْ**
که بجزء مخلول و مخلوط ملائم مزاد میباشد و بیزان کاپت میکند خواص ایمان عدد
کاغذ پاک درهم پیچد در عمامه خود دهد و ایزان مزاد مقذار دانکه پاشد تعییم کپه کنند در زاب
باشند پاک درهم پیچد در عمامه خود دهد و ایزان مزاد مقذار دانکه پاشد تعییم کپه کنند در زاب
چرا زاده که نجات ایلان **خَاصِيَّتِ** ایلان **خَاصِيَّتِ** ایلان **خَاصِيَّتِ** ایلان **خَاصِيَّتِ** ایلان

ساخته دزان رکو پیچید و در میانه شب طبیعت پر زیب سازداب نازان با آب همراه توئز و انشع را در وسط آب تعیین کند و اسماه مذکوره آغنه ظهره می خواهد و میند ملکه طبا و سان پد بزرگ است از هر مکان رو بدان اب خاده و بر حواله طشت دوزان کنند سه ها باب فروکند و خود را در احسن صور جلوه دهند این از عجایب اعمال است و اهداء علم و صداقت و میر در نوامپیش این اعظم اعمال سینما و اخفا علومست و حکما کفته اند که علم نوامپیش اکثر الفوائد و اوقاف را خالی نهادند بینه منفعا و بسیار تماشی است این به شمار است و حکیم حبیب بن اسحق که متوجه عشرون عمالات حکیم افلاطون شیخی ورد که نوامپیش علمیت که بدان این باید چیزی غایب که خلاف خادت باشد نیاد ر عالم اکبر نیاد ر عالم اصغر امداد ر عالم کبیر است شاید که در علویات باشد چون احتمالیتی در تهار و اطمینان در شب اب زار کو اکب در روز میتواند بتوکه در سفینا بود چون میشه برابر حل اشجار به اثمار در غیر وقت آن و نمیون بوك میزارد و خش خش و رسید خاصیت ششم چون خواه که در بیان این بزرگ بخلق نهاده و اینهم ابوالحسن اعلم است و صاحب کتاب سحر المیول است و براحتی میکوبد که نا از شیخ ابوالحسن اینهم ایمه ایله کرده ایم فرا کیه ترا ب از هر موضعی که خواهی و بیوضان $\text{۱۰} + \text{۱۱} + \text{۱۲}$ دزان موضع دارد تکم کن با سله ظاهری و ازان ماد خالص غیر مزوج بر بیان آن فرشت کن و بباب نجف با هر عظیم قدر داشت از دناد حل ساخته ب رفعه کاغذ سفید این پنج کلمه زانویں سا بویل تبلیکی کوش اینه بلو اینه مواعیز و در مواعیز ناطران بذاره ایشان دزان مکان در بیان بینند که امواج او متلازم ناشد با هر عظیم مشاهده نمایند و نمایش بخواهی و اینه بخواهی عامل اراده و بباب نزوج بر ماد خاصیت هفتم بکیه دعا الاخون و نرم بکوب و بالله الله شک که $\text{۱۳} + \text{۱۴}$ سبز چین کن و بستاند کوئه نو و این ماد را بدهن بایهین حل کرده اسماه خس زا که در خاصیت ساقیه کرد شیخ زان رکوب نوید بذان مزاد و ازان عجین صوت شمعی

بمان ذرور تجربه نمایند در ۴۹ ماه نادر بـ از ماه قبـ ظاهر گردانـ کم در شب چـارـ دهـ مـیـتاـ
تاـ وـقـتـ کـهـ آـئـیـشـ برـ زـارـ بـ اـصـوـتـ رـاعـیـ سـازـ بـ وـاـکـرـ دـ رـاـولـ هـاـ اـبـ صـوـتـ رـاـذـیـعـ کـهـ دـخـونـ اوـ خـشـنـ
کـهـ سـحـقـ نـایـنـ بـهـ زـارـ بـ کـهـ اـرـحـونـ بدـهـ صـوـتـ اوـ مـنـقـلـ گـرـدـ بـصـوـتـ آـنـچـهـ مـنـهـ درـ وـودـ یـعـتـ
خـادـهـ بـعـنـهـ کـهـ تـ ۱۰۵ـ ۱۰۶ـ ۱۰۷ـ وـاـکـرـ دـرـهـ لـخـرـمـاـشـکـ اـبـ صـوـتـ رـاـبـشـکـافـ
وـرـوـغـنـهـ کـهـ دـزـشـکـ اوـ باـشـدـ بـکـهـ بـ وـرـکـهـ مـالـهـ صـوـتـ اوـ منـغـتـرـ گـرـدـ وـمـانـدـهـ ۱۰۸ـ ۱۰۹ـ ۱۱۰ـ
شـوـدـ وـاـکـرـ اـبـ صـوـتـ رـاـجـهـ وـرـتـعـنـهـ کـهـ بـخـونـهـ وـشـیرـ جـائـیـ بـلـاـجـیـ کـهـ اـفـنـاـبـ اـبـ نـیـشـلـپـیـرـینـ
ارـبـ وـشـکـ اوـ زـاشـقـ کـهـ وـهـنـوـزـنـدـهـ باـشـدـ هـرـچـاـزـ اـحـشـاـمـ بـاـجـیـ اـرـوـغـنـهـ بـیـرـینـ اـرـجـونـگـاهـ دـارـهـ هـرـ
کـاهـ کـهـ بـدـینـ وـرـجـلـینـ خـودـ زـارـ بـذـانـ بـاـلـبـاـیـ دـرـ طـرـفـ الـعـبـنـ اـزـ هـرـخـاـبـ هـرـ جـاـخـاـهـ طـولـاـ وـعـنـهـ
مـثـلـ اوـ مـلـطـعـ سـازـدـ اوـ رـاـدـ رـاخـاـرـ تـارـیـکـ کـهـ اـفـتـابـ رـوـنـاـبـدـ بـکـذـارـ وـسـپـوسـ کـنـدـ وـشـرابـ
مـیـزادـهـ وـدرـ هـرـ هـفـتـ مـقـدـارـیـکـ طـلـ اـزانـ خـونـهـ کـهـ رـوـانـ بـذـانـ الـوـدـهـ سـتـ دـرـ طـعـامـ وـشـرابـ
اوـ بـدـرـدـهـ تـاوـقـتـ کـهـ تـ ۱۱۱ـ ۱۱۲ـ ۱۱۳ـ وـبـاـیـدـ کـهـ قـلـ اـزوـلـاـدـ حـبـلـ الـبـشـرـ اـمـادـهـ سـاخـنـهـ
باـشـیـهـ وـانـ حـرـ الـبـمـ سـتـ دـحـرـ الـكـبـرـ وـحـرـ طـوـلـیـانـ الـأـخـرـ دـحـرـ الـمـقـاطـیـنـ هـلـ جـاءـ بـمـاـبـرـ
کـوفـهـ وـبـاـبـ بـرـکـ بـدـاـجـیـرـ کـرـدـهـ وـجـهـاـسـلـخـهـ هـرـیـکـ بـهـ قـلـ اـرـنـخـودـ بـهـ وـدـرـ سـاـبـرـ خـشـلـ گـرـدـانـیـلـهـ بـعـدـ
جـخـافـ سـحـقـ کـهـ دـانـیـلـ مـاـنـدـ وـزـوـرـهـ وـدـرـ طـرـفـ جـاـجـهـ مـخـاطـبـ کـرـدـهـ پـیـ صـحـ حـلـ فـاعـمـ شـوـانـ
مـولـوـزـاـدـرـمـیـانـ اـنـ ذـرـوـزـخـواـبـلـهـ کـهـ فـیـ الـحـالـ دـرـکـوـتـ لـبـرـیـهـ جـلوـهـ نـایـدـلـپـیـ مـادـرـشـ ذـادـدـ
هـانـ دـمـ بـقـیـلـ اـرـبـ وـخـونـ اوـ زـادـرـ طـرـفـ نـگـاهـ دـارـ بـاـنـصـوـتـ جـوـانـ بـشـرـ مـیـادـرـانـلـیـ عـظـیـمـ وـوـاسـعـ
اـزـ اـیـکـیـهـ نـایـدـنـاـصـ دـزـارـ بـکـذـارـ مـاـسـهـ بـشـانـ دـوـزـ بـکـذـرـ دـوـزـ هـرـ اـیـهـ جـوـعـ بـرـاـوـ غـلـبـ کـرـدـهـ باـشـدـ وـ
مـضـطـرـیـ کـشـهـ پـراـ وـاـخـونـ مـادـرـشـ طـعـامـ کـهـ هـرـ رـوـزـ اـمـعـنـدـ کـهـ بـخـوـرـ تـاـهـفـتـ وـزـمـکـذـشـ وـ
صـوـیـعـیـتـ هـنـایـنـ غـرـیـبـ بـرـوـبـ بـدـلـ بـدـلـ وـبـرـایـ عـجـایـبـ اـعـمـالـ بـکـارـ اـبـدـ اـبـرـ اـعـیـرـ اـکـبرـ کـوـنـدـ اـزـ جـلهـ
خـواـصـ اـبـصـوـنـ اـنـدـ کـهـ اوـ زـادـرـ دـرـکـوـتـ سـفـیدـ سـیـخـنـدـ دـرـ پـیـشـ دـوـزـ اوـ اـیـشـهـ صـلـفـ وـضـعـ کـنـدـ وـ

نکند اگر دل او زایگر نیز در پوست و او که سلطخ کرده باشد پچیده برینان حکم سازند و از خود در
او بینند در نظر مردم غایب گردند چنانچه هم کس زادار نداند آن بینند همچ کس از اینست اگر این
صورت را بوزانند و مادا از امکاوه ذارد و فهم که خواهد بیان آن ابد آزان و مادچیز بر صحیحه اند از اذد
و تغیر گند بیان آن بار بدین گهه ول و تیر در تجهیزات اعمال تدخین از تعفین آسان نیست
و پیک از دخنه آفت که چون بیان ادھان کند برس کوهه با محظی که در باشد از حرم چن
نماید که افق سرخ شده است هوا اثر گرفته و درینان هوا اینسان سناه و سفید جولان
میکند و برهار سبی شخیزه نشسته براز از اثر درست و بر یکدیگر حمله می‌آورند هر که این صوره ای
مشاهده نماید توهم کند عذاب براشان نازل می‌شود و موجب قوم کرد و لجز این خشم
هشت چیز است اول پیغمبهار که در ذاب بصیره می‌باشد از اراده خس می‌گویند و درینام صفتی هست
دلخیز خواسته دویم پیغمبار حیث پیغمبر اسلام نداند از این ابرص که چون در
آخر افکند فی الحال اثر فر نشید چنان نظر و نجرو این چهار اجزاء بر باشد پیغم احتشام
القرقان نصف جزوی باید ششم می‌بینند از این هفتم بقیه هشتم چکل که تو را این چیز
ربع جزو ناید مجموع زایکوبه بیزد غیر از شحوم و مسحوق و منحول نیاز باشوم دیامپر و جو ساخته
در طبل تجهیز نماید تغیر گند بیان برس کوهه ای بند باعث خالی که ان در دخان صوبه که گفته
شد من این شریعه شو تا وقت انتظام بخود دخنندی بکر که روز بیان تدخین کند هوا
تاریک گردد و مستله دلیل شو و خود رعب بر قلوب خلبان نیاز بعیب ای غرایکر کریث
و جریانی و رأس سکه پونده که در در گاهند می‌باشد سرق اشون اجزا بر این راحع کن و
بز هر چیزی سنک پیش خیر مسخر جناد دود رسانی خلک کن و فیض که عمل خواهی کرد جنیز بکر و
بر ایش که از چوب عویج افرخ هم می‌باشد تغیر کن که در نصف اینها بر موضع بلند شاکو اکب را داد

کرده باید و بیان اکمال ناید روحانیان جنیان را بینند اگر مغزه را و زاین اینه که محل شار
و در چشم کشد کنوز و دفاین بز مین بنظر و چند زان اگر زان دل او زاخت کرده بکوبند باشند
امینه نوشید کلام روحانیان لشند و دوز بیان جنیان بهم داد و اگر دل او زاخت کند سحق ناید با
زهره او زهره ماهیه که تو ریوس نامند و در محی عنان می‌باشد تاجی دار چون تاج خروس و بعاثت
مشهور است بیان میزد و جهه اسازد و در میان و در خش که باید کدیگر نزدیک باشد مجده نهند پیک
از این جو ب تغیر گند شجاعین بیکدیگر میل کند بر جهیکه با اتصال نزدیک باشد اکججه ازان
جهه ای ب حل کنیه و هر دو دست خود را بیان بیالا و در زیر در خش بنشینیه شاخ و بوك آن در خش
میل کند بخانب تو و منجیه کردد و اگر مغزه ای سیو تو را بیان میزد ای ازان که مازه باید بیان میزد برابر
هر دو بوزن مثل طرامشیم بیان ناید کن و بخت ساخته در سایه خش کردا اند در زیر در خش که
خشک و بیه بیک باشد بخورد کند در ورق و ساعت تازه کردد و نمی بله و پدیدا بد تعفین
دیگر بکر دل آن دل و باوهان معامله کند که در تعفین ساقمه کذشت آماتا خجر
الشمس ای باب کرم و چیزیه از خون گریه سیاه عجین باید کرد و تلخه دل آن دل انجون قط
اسه و مزاره او باید و تطعم بغير جوز اینه نایون کوفته باید نمود و تسبیه لثرا ب مریج باده
مذکور ناید فصاد پس بول در خش نیل باید کوفت نایورق تو شد ورق خروع و ورق اش راس
شجره صغیره ذات الشوك كالبشر ایجاج اجزا بر کوفه و بجهه نکاه باید اشت تا و فیه که وضع جعل
شود فی الحال مولود زاده این ذر و معنو باید ساخت و او زاده ای ای محافظت کرده هفت روز
چیزیه باید ادویه ای از خراج نموده بطن او زاین باید شکاف و احشائیه باید زار و در و باید
دیگر مریج مسخر نایاده مایل شامانند هر چیز شود و غلیچه از خون می بان خلط باید کرد و این
مرهم در هر عضوی که مالذ بضرب تازه بانه و چوب محی نشود و اگر فریضه ایقیع بیان عضوی بالذکار

ادبیار باشد هر کاه که خواهد که با زان اپدر را بستان که گرم اعیم غلبه کرده باشد بکری
 ۱۷۸ + که غزال زامدا صاف میکند یعنی اثاب پرستا و ذبح ناید و دم
 او زا کفر خشک سازد پس میکرد ۱۸۰ + ۱۷۹ که لون او بیاید باشد پنهان خواهد
 بزینک و میر خصوصاً برینک بنا ارض اگر بیه بأشد هفت تقوی و عمل کامل نزد چون گرفته شد بزند
 و زان هم مذکور بجنب مقذار بیغم له للاه له نثر کرد و بند دهد پس له
 ۱۸۱ + له خوبکه مذکور مدبوح را سلم کند و طبخ ناید ثابن که اشود و ابد
 نکاهدار و محبو نر ازان مطبوع بخواهد پس زان بخوب شامتاد و سه روز دیگر مطقاً
 چیزی ند هد ناین که منسخه گردید بسلم روز چهارم ساما بر سر خصوصاً ایضاً طعام و کندو
 بعد ازان آكل عطيه شد پس برخواهد گردید با بدکه از شجره سراج الفطرب مقذار سبقه اب
 بعض حاصل کند مر قبر دیگر شراب عتیق بآن خشم سازد و بود هر یک شام روز بکذار و حبیخ
 معرفت یکشمال هر یکه اعلیجه بکو بد لازمی و معرفه صلام کند و مجموع را بله
 رطیل زیست بزمیز و بنادق سازد و هر بند مر پیغمبر دم و بند این جفا ف براش ش که از بیان
 ۱۸۲ + حاصل شده باشد تخریب ناید تا عجائب کلی بیند دخندر دیگر
 گردید پس کوش استخوان و زاب کو بذین او زاب اش را عتیق بزمیز فان مدقوق زامبل و ز
 او ازان این شراب دم مذبوح تسمیه کند اما حشک گرداند و به مخل شعر پزد و بینه زاده
 کند بمقذار نصف و شرکلب میش عظم او که سوخته باشد درور شده بآن مخوا هم کند
 دیگر نیاره سحق ناید تا خوب بسکد یکر مختلط و میثخ شوند چون خواهد که عمل کند فرا کد مجده
 و جرات که ان شجره بر نوق حاصل شده باشد برخورد و بماند که از این و اندخین کند که
 تقدیت الچون بخار بآلار و با زان و بزمیں هفت تا بخود میسود همین عمل بکند واگر پنهان
 مصل تینه کند همین صوت ذاتی چون خواهد که مطمئنقطع گردانش از افراد نشاند تغیر
 ناید کند و صل سیمید در تزیینات و انواع این بیمار است از جمله پنج نوع ایچنا

روز مشاهده نماید در خندر دیگر که چون بدان نلذین که در نصف الليل و ماه بلجن
 نزدیک باشد لب احوال نور او محو گرد و مخفی نماید این نیز عجیب است بکسر ورق شجره که
 سراج الفطرب گویند بکوب از ازو باز هر ره ۱۸۴ + ۱۸۵ + و مغز سر ۱۸۶ +
 ۱۸۷ + و میهم بزمیز و بند قها مسان بمقذار نخوبی بایه خشک کن و در بشنا که خواجه
 در موضع برآتش ذبل نلذین کن در غیر ایام خسوف چون عشر قل و اخر از ماه تا فر مخفی
 بینین و در کتاب خضر شاه نیا و نه اورده که چون بدن خندر نلذین کند بروز دنیا شان کار نرا
 بینند و خر عان بزرک مختلف لکون باهیات عجیب در خندر دیگر که در هوای جایت نموده
 شود و از دواب نهایل و غیر از اسب سوار و جو شر بسیار و این خندر اولاد مونته است از ایله
 آن زفت و عوجین و زیق و پرسک ابیه و سند روس صیراز هر یک ده درم و صمغ و ایه درت
 معرفت یکشمال هر یکه اعلیجه بکو بد لازمی و معرفه صلام کند و مجموع را بله
 رطیل زیست بزمیز و بنادق سازد و هر بند مر پیغمبر دم و بند این جفا ف براش ش که از بیان
 ۱۸۸ + ۱۸۹ + حاصل شده باشد تخریب ناید تا عجائب کلی بیند دخندر دیگر
 و این خندر الرجال گویند بذین او هر روز امردان بیند پایه ایشان در زین سریانه
 ایشان براشمار اجریه ایشان هر یک و ع忿صر زنگار واقله بازی ذهنیه و درینچ احر و خاس محرق و
 زینه غر و دم ایچا مین خشک شده از هر یک ده جزو یکیک یعنی جزو و شجره اللوب برا بر مجموع هم
 بکو بند و بند و بزیم ۱۹۰ + ۱۹۱ + و ماء اللوب عین کند و جهش ایشان بمقذار مثال فلفل و در
 ظل خشک کند و چون عمل خواهد کرد براش ش که ذبل ۱۹۲ + ۱۹۳ + حاصل شده باشد و
 زنانه او فر و نشسته باشد تخریب کند در روز کثیر الغیم بر مکان علایت الچنگ کفتہ شده مشاهد بیند
 که خندر دیگر که از ادخته الامطار گویند و این عظیمیه هن دخندرها است فایده و منفع

نیز که جلد ششم تا نهم و جلد اوازه بضاپتیه مرغابی سفید پوست گردند
خروس بودند و پوست و گفتار پوست جاجم سپهیه تسلیم آنها + نلا و جلد
فرست بشیر چه که زبینه باشند مجموع و آن جلد ادعا غشت هدوایان غلبه بازد که فون و
نمث ایان جلد فریس باشد و بدزددرو قته که عطارد مستقیم است بر باشد و قمر متصل بکار
سعو پس چون خواهد که بجاده درود در بکر و زبینه مشفیه و کافته نعلین ادر پوشید بدهارت
و باید که روزه دارد و براهانه نوضم دراید که طریق درز پرقد او مطلع کرد و بکار از مشابع
مفتر برا بیتاب بطریقه دیگر عمل کرداست فرموده طمکان بر اینوجه میتوکه بکفر پوست
نه هم تا جلد چهارم که هر و زبینه باشند و باعث هند بجهة زامرس به قریب کند
و باید که جلد نمود فوق و نمث باشد و فعلینه سازد و بدزددرو قته که قمر متصل بوبطادرد
عطارد مستقیم است بر باشد پس این شکال که مذکور میشود بخلاف + هم تا هم تا
نویبد برخان ذات بند در وقت توجه بجهة که آنچه دیگر بشه بسکاه میرد او بکفر زمیرد که رجی
بویه فرسن اصل انت که اینکلما که خواهد امده را ملاد و شبانکاره و داد سازد و از ناید
ناد کسر خواهد و هر چند بشیر خواند هر ترا باشد اما اشکال که بر جلد غزال باید نوشت

م ۱۱۱ الی ۱۱۱ ع ۱۱۱ الی ۱۱۱ ع
و ۱۱۱ ع ۱۱۱ م ۱۱۱ ع ۱۱۱ ع
سر هر سر لدم لدم هر هر سر سر سر لدم لدم
و کیا تکه صبح و شام بیان مواليت باید نماؤ اینست یا مطیعا آنچه رخیم اعلاه
الوهن ایچ طبیوئیخ مانو خاد و همیم آهوم سهیل اللهم سهیل ولپیش ولا فتیر نامن
لای الله الا فهو ولا معبد سواه در دروقت توجه و مهد رفتن هر دو دست خود را بر سر

ثبت میگردید بعین الله و توفیمه اول و قوف برخواطه ایان عمل حکم افلاطون است
میفرهایی که بکر میگردد میتواند نلا ایان را نهاده که از خانه خود عفی پس بینان امده باشد
داورزاده ایان که ایان از اگر مطر بپسند باشد همراه بود و اگر ایان که از اهصار اربع بجهه سیون و
جهون و نیل و فرات ناشایع است کامله ایان بدهی هر یعنی عقد برادر ایراق کند زاب مایمیر و نایله که
چون بکفر هم چنان او را خشن کند بوزن او نم کروزان در مع وزن اولد نیز باشد
نیز ه و مثل ایان در طویله بخشن کوئی که نزباشد بکر و هم را بکوئی نیز باشد بکر خلط کند
نکاهه دارد در هر چه ایان و ایان بجهه نیزه ناول کند بعد از محظه متکلم شو محکم و هرجه بشود
بی الحال بادکرد و برانچه در خواطه میگذرد زاقف گردد طریق در بکر که از اینها
شامل اکبر منقول است اگرچه اینها از علم عزائم است اما چون بر این کتاب اوردند خواهیم
گذاشت اینها اینها از علم عزائم است هر که خواهد اینچه در خواطه میگذرد و برخواطه ای خصوص
کند باید که بکهنه روزه دارد و افطار بغير حموانه کند و بدل ایانه سبع مرکه نامهها بازرسکند و
مقایع العلم کویند مذاومت نماید سینید پیداع هلیهون لالهون دمداد عوت هلچی
میثا هیئتلوپ هر روز هر ایان بار متلفظ گردد و در آخر ایام این عقد نیازده بار صلواث بعید
وس پار بکوئیه الله ایتم اکتفی عن قلبه حجاب العقولم و علینه ماله اکن اعلم و باین لیه من
کلی ما استقل عشره پامن لای الله الا هو ولا معبد سواه پس نیازده بار دیگر صلواث
فرستد و چون شش و دیه ایان در مذاومت نماید در روز هفتم اثر ظاهر گردد و هر که پیش و
اید هرجه در خواطه بکدر اندیف الحال برخواطه اینکس بگذرد در این نیاز روکلایم واقع شود
نوعی دیگر سمعت پسر است ایان چنان باشد که در روز بجهه مخالف بکاهه را فطم توأم
کرد بجهه تیغه دایان رخاب بر ایان اسما منقول از حکم لادن طرا ملیخ و فرموده که هر که

ز آن‌هدر روانه کرد نوع ثالث می‌شود با بوزکری زان به صاحب مقاالت اسپریده
کانه که مشهور است بر عادت همچنین فرموده که هر که زاد اعیان این عمل بوده باشد بناید که نگیرد
تئیز کنند هر که بزمی خود را باشد با اول اثبات رغبت در کوزه نورنگ
و پیخته باشند که سبز ناشد از او شکل سرطانی باشد در او پوشان جلد جردن و او زیست
بر این اب کوفن بگیرد و بتواند تغییر تمام نجود دوچیزه شود و از اینک ملاحده در سایه خشک
کند و بعد از آن سحق نماید تا وقایه که مانند جبار شود پس در شیوه پاک افکنه کلاه بروند
و مرد چندان که بزرگ باشد در زندگانی از این اتفاق نمایند از این اتفاق نمایند که از این اتفاق
حیکم زاده باشند که اگر بدین مردم این اتفاق نمایند از پوست تماح و دلخیز باشد طبقه بر
بالای طبقه و تخریب کرده چنانچه رسم نعلین است و قبیله که فرموده سلطان باشد بر شیوه مشهور
این فلسطین را بنویل که با اسماء النبیین معرفت پیشان نعلین را پوشاند ساعیه معوده
کلایم که با اسماء الشیخ اشتهار با فقر نجواند و قدم برابر هدایت نزد ملکه بروند چنانچه
هر که معابنه بیشند هم فلسطین را پیش می‌نمایند لامه همیشه می‌نمایند
۱۴۰۷ عادلیه ۱۳۹۱ ماه مهر و کلام چنین است یافته مقدمه نامشکوت ناچیر
یا شکوبه نامیم یا لشک اعیونی علی لک و پیکار آکابر شهر در مقاالت خود بر این وجہ
اوردده که هر که خواهد برابر برود که پوست دلخیز حمله تماح و حمله ماهی ربا و جلد
تئیز کنند هر که و نعلین مطبق از این جلوه مدد بوعمر بنازد و جلد تماح فوق و تحت
باشد بر هر جلد از این جلوه از عتمد بوضر حروف هنره برج و غم و نار و مطر بنویل پس بهم
دو زد و قرم متصل باشد بعطار داز برج ثابت این چون این نعلین بپوشد مگذرا برابر خند و
با اسماء ارباب فصل و پیو و ساعت تکم شود و نکار کان بروند و بعد از این همه عرض کذاب از این بوجبه

که قدمش تر نشود اما حروف را بعد که بره جلد بناید فوشت اینست حروف الیح ملکه
حروف الیح ملکه حروف النار می‌نمایند حروف المطر می‌نمایند نوع الرابع پیش از این
از بله بله حکیم ابو عبد الله می‌نمایند در کتاب سند و ذکر کرده که بیکر پیش از اش اش اش
در خود سند و که سبز ناشد از او شکل سرطانی باشد در او پوشان جلد جردن و او زیست
قیمه فرازی که میان قبیله باشد هر این بجه بعد شیر و برم نزک کن چانچم موسی قارم پیش از این
این اسماء عظیمه زانجون کوکن بر هفت پاره پوست شتر منع بنویل کلام صبیح راه هفت بناد
نجوان و برای محاجدم و آن پوسته از ادار سزان بوطیا سبر و نفس ران قصبات کن و بنا و از بلند بکو
یا خدام هذل الآسماء از فروعی من هذل المکان للأمکان کل این البلد الغلابه بعد از آن
کلام صبیح راه هفت باز اخازکن فامر تفع کرده با ذن الله تعالی و اسماء عظیمه که بر جلد نویل نیز
این سلطنت و یهوا هیمال الجبل یک سلام و نیشا المکونه بال الجبل الوحد
او خاتمه اینها امر که بجاد العامل اما کلام صبیح اینست طف اسماء و شیش سلمند ویشیش الا
مارفه متوجهی من هذل المکان للأبیل الغلابه و همین علوا پکه از مکامه ارس طود و زمینه نیز
کرده بتو و بعد از تخریب برای سوجه نوشته که و قبیله که اثاب در برج حمل باشد در محل نزدین فرزا
گیرد قصبه که در انسان رسن سه باشد از بین ان قصبه هفت عقد و شهاده و مبدع عقد شامنه بیرون و رو
یخاب مشرق ارد این عمل کند و در قطع قصبه اینکه از نجواند عث بجه طیور یا همیانه هیوال
شخویشا و این قصبه بخواب فریاد است بعد از آن این سارا بنویل در پوست غزاله است
+ **نلا** بجنون کوکن و عقاب تخریب کند بتو هند پیچ برج صبیح و مصیبک و مصطفاون
دو پیچ بخوریست که تر سایان فرنک و رومیان اخذه اند و در کلب این خود می‌پوشند و اش این اینست
لشنج مهعلش معلشنج بجه ملش ملکیج مصطفیج مصیبه المیح معلم صاصی مظلش

الجمل بحق هذه الأسماء العظيم ارفعونه من هذا المكان أحمله إلى الْبَلَدِ الْعَلَى فِي هَذَا الْوَقْتِ
معذله منه مملة مملكة مملوكه مملوكه مع وال
واشاعره وایفعله نیاز عمل غرائب است وعلم غرام است وحکماء از جمله اسرار شمرده اند میکونند
وچون این اسماء نوشته باشند تغیر کرده آن پوسته در بیرون و در موسيقی در کوه که بشک وكافور
که اگر که اپنسله ها را آنکه فایده عظيم بیند اما بايد باشراحت بعشل او و او اول انکه ساعات پیش و
بد دیدن در هر اجر لازم است و جمل رو زو شب کو اکبا پیش بطريق مذکور
امدر بر پوست شست **نما** **بللا** نویس بشک وزعنفان درهم پیچ و دزان خوار زنوت

در دهستاد ساعان روز است بای طریق عمل کنند

نیمه							
زهنه	منزه						
نمی							
فنه							
زمن							
منزه							
نمی							
فنه							
زمن							

ممله منه مملة مملكة مملوكه مملوكه مع وال
در دهستان اسب کن که امداد کرده یعنی قصبه و برآبند ناز بآن بزار از چر کاو و در وال بنا فسه
مثل هفت کوه بر او زده و باید که این اسب ناز بآن بهمن باید بعثت از حرم مسجد بتان
این اسماء را بشک وزعنفان بر و نویس شنیخ زیدخ یاد صلبانشهم ماباط رطش
علم طیطش یا اصطلاح موهش شیخ با طرطش علم طیطش با طبیعت مهشیخ مطیوش و چون نوشته مشه
عصابه زانه خاصت کنند چون ازاده طهران که بهر سه که خواهه اول بکوه ملبد برانه بعد از آنکه
نضیغ از شب گذشته باشد و مجرم از اهن با خوب برانکیه بیدا کن اگر این هم تاکه انگوهر مسید
کفره باشد از آن او ز دزان محیر ثارقه که بقاد زبانه کند پس بکه عوهد و مصطفی و
محطاون و پیچ پریچ و تغیر کن پس قصبه را سوارش و هشتاد بار آن عزیز بگوان و ملا تا ز دنیان
قصبه ز افروز و بوناها بهم باز نه و چشم را میدان عصابه برسید که در حاشیه این غریم تو ز ابر
ذا شتر بگان مطلوب فرن از بند و غربت ایش آریایی متشعع محفل بیوه یا هندیچ ملوچه
پیار متشیع شایا لجیجیت شایا لمیش مطیوش ملطيش پیش ملطيش شو خ
یاهیت آرلنی آصب ا وقت ال شدای موشیت شاه فویشا شموشی شا

الرُّحْلُ چون ساعتِ حل برسد نیکو است مقام ساخان که حداشدن زداعت کردن و
کَذن چو و نشاید د درخت و دیار ده گاپان حاجت با ایشان کارهای پنهان و طسمات
رد شنبه و بیع و تزاد فرزند که در ساعت مولد شو بادولت باشد هر شد راز باشد و نشاید
صاهر و حرکت و فصل جامت و معالجه و دیدار ملوک و سلاطین دیدن الا حرث نوبت نویزید
و نو پوشیدن مشتری چون بایستی از رسخوبت تعویذ مصارف و طبع حاجت و نقل
و حرکت و سفر کردن دیدار ملوک را کابود نمایند و ابتدا کارهای عظیم و نوبت نو پوشیدن بیع
و شراء جله نیکو است فوزند که در ایستاد مولد شو صائم و ناکره روز کار باشد و نشاید
کارهای پنهان و الحرث کار فساد و دیدار مغلان دیدن و شغل و عمل فاسد کردن در اینباب
گفته است حِرَثْ چون ساعت مریخ رسخوبت برای الا حرث طسم او شکار و برباد
لباس کار فساد کردن و دیدار سلاطین را کابو منع است طلب حاجت سفر تجارت و پوشیدن
فرزند بکه در ایستاد مولد شو در خون رینگان نیز بتو الشَّمْسْ چون ساعت شمس مسد
نیک است ابتداء کارهای عظیم و نوبت نو پوشیدن و بیع و ضریب و طلم دوستی خوبت فوزند بکه
در ایستاد مولد شو در از عمر بنا اقبال و اصحاب ذات باشد نشاید تجارت و حرکت و طسم
حاسگ هرچه بلین ماند الرَّهْرَهْ چون ساعت زهره برسد نیک است تو زیج و مصله هر و طلم
الف و دیدار زمان معالجه بیمار و نوبت نو پوشیدن و هر مولد بکه در ایستاد مولد
شود طرب و سوت باعیش باشد و نشاید کو دل تعلیم ذات ابتداء کارهای عظیم و طلم حاصل و
هرچه ماند بکه باشد عَطَارِی چون ساعت عمار در سد نیک است کو دل تعلیم ذات و
کاب و کارهای نازه و نونعیه و کب طسمات الف و محبت کردن هر فرزند که در ایستاد مولد
شود عالم و ذات اوزیر را بتو و نشاید فصل جامت کردن به سفر برباد نباشد لذات

کریم انسان غار شیب پن ایست

رجون خواهد که باز است عطین پوشاند بربک دیگر مال الدبازان منقطع کرد و این باید ممکن است در هنرستان برای نوجوں عمل کند حاصله مردم هن بوقت اخیاج همین شنبه بازان بیاد بقده الله تعالی فضل و تیم در اعمال ناموس اصرار انواع آن بسیار است و از جموع آن پنج نوع اور ده علیسو در پنج و صد و صد اول در تعصیات و تعفین اکبر اپنی که بکریه ورق نشسته و افران چون نه مه نلا بنالامه و بروغن او چرب که و بعد ازان در زبان دفن کن و قنه که در انان رصاص کرده باشند سرش محکم ساخته تبدیل نشانند و تعفین میباشد چنانچه در می است ناذمه ازا و توکد کند برصوب مادر و سرا و شیر ناشد بسیر شتر و مرادزاد و چشم سیاه ناشد دو بال خرد و ناید که مغل از این مه نه نه نلا همراه داشته باشد هر کاه که چشم بگشاید اذان بروز زدن چنانچه در هر شب روز بعید از دریج و طلای که پنج سپر ناشد تختنی ابرو و در دهن و بزد که فی الفور بیاشمد شد روز بعد از سر روز بعید از او قبه از ریه نه نلا بعوض دم نزد پیک افکد که این روز دار چون کله باقی در ولایت همین در دربار هنرستان بیشمار است اذان بروکه امقدار سه و قبه اب بکرید و بدان محبوب میباشد که فی الحال تمام زانجور و نوح بردار و فریاد عظیم کند پس بکرید پک بزون سفالین که سر داشته باشد ازان محبوب شدست پایه بر بسته دزان دیگر هذل بزانت زاد و سیر پاک بزانت چهارده آتش برافروزد ثا و قبه که این مهر اشود و باید که آتش او بغايت تپزناشد و چون آتش مهر اشود بکرا فروکرید و بکنار داشت شوپران دیگر بکار در نابز و در درون اب فرموده سر گشاید اول استخوانی که بر رخا ابا مدل بکرید چه بعد از متصاعد گردند هم بکرید و مزاد از این پیش عطیت این شوچون این واستخوان بدست ایند محفوظ نباشد اشت پس هر کسی خواهد که بازان بیارداش و عظم زان را در جایی که اسما نرا توان بده که فی الحال بازان بیار بیدن کرد

پیرن ارد بجانب برگ کد دهد احوال بازان بازان پسند مؤلف کتاب فرموده که اکثر اعمال سینما بدین جانور باز است از اخفاوطی ایارض طیران مثیه باش امثال آن مانند است اکثر اعمال نکرده و بعامل بازگذاشته لیکن از خبر اعمال سینما خاصیتی چند اورد مخفی غم عمل این شر ره لشکر می که باشد ایان لشکر بر لشکر دشمن غالب نتو و اگر متوجه فتح قلمرو شوند ایال این مقدار اینکه ترکردد در دهیان $\frac{1}{2}$ فره $\frac{1}{2}$ نت $\frac{1}{2}$ دفن کند سه ماه و زمین را بول مذکور تر میدارند ایام ماه بکسر ریاز و عاریان سخ بد شکل هولناک گزند کشند تولد کند اهازا و آنکه در دنیا ز جلیح غلیظ احمد که سر او نیک باشد پایان فرایخ در اینکه بکهفه نجفون حمار $\frac{1}{2}$ فره $\frac{1}{2}$ نت $\frac{1}{2}$ تعطیم کند پس سینما ای احمد سازد بلکه تعطیم کند بطن حکم $\frac{1}{2}$ فره $\frac{1}{2}$ سره فتن بکسر ریاز که حیات بکسر پیکر را بخوردند و بکسر نامند ملوتون بانواع الوان که بوناپسان و زمان طیوس خوانند او ز ای ایچ باشد مثل ثاج خوش و فرد پیک شام او از هر دو طوف باهطا باشد که دران طرف از طرف بطریق تو اند پیک در این محل از ز ایچ او حذر باید کرد و باید کذاشت ثا از حرک بازمیازد پس سوزاخ دمای خود را بقطنه که بروغن بقشه باadam الوده باشد باید $\frac{1}{2}$ بت و پوسته محکم در دست باید کشید کار در در غافت حکمت از فولاد در دست است باید کرفت و سر طوف را باید گشاد و بد منجیز باشد بیرن باید کرد در طرف از خوار که دیواره داشتند نیک داشتند مثل تیار و اگر سر طوف را جایی نیک باشد بیرن باید کرد کدن شیشه زاین باید شکست ثا از ای ای ای شر را فلتی ای ای ای کار در فولاد برقا و باید نهاد و در این محل او ز ای ای عظیم خواهد بود و حکمات عظیم عینی خواهد کرد باید که هیچ جم کار داز حق و زین بیزار داشتند ریز و حرک ای منقطع کود دپن خون او زاین باید کرفت و خشک کرد زان رسمیان بکار نمود بلکه دعلم اکیر ایستمال کشند و بر ای ای ای طرح کشند صیغه ثابت دم دم در این علم سرای و بکار اید و کوشت او پر هر که سرای او ز خود را شتر باشد چون رزیر ای عظیم که مبارد باشند و آن سردا

بعض منصرف تو ان شد بنا اش سخاب مطروح بریان جهاد و پیران ملیمه و دعوه و برق و صاعقه
و تیغه حیوانات امثال آن هرچه خواهد عمل فخر برای پیراهن بگرد برجضم و براور
نه از محله نه همچو و خون آنها نه همچو همچو یا همچو همچو بخواردن
همه آنها و دم امراء مجموع اینها مخفف و از هن شیرج امقدار که مجموع زاید بعین کند و
آزادی از ساز و چون خواهد که از امراء بجایی کند بکه از آگوید که چشم پوشید و بگرد اندیشیدن
دخنه تلخین و بسماه سبعه متکلم کود و گوید بتینا اللہ بآیه الرؤحانیون کلسا سالانه
شجره و میل او بجانب عامل بکری مفترس رکلا آنها همچو و سلسله استخوان همچو همچو
استخوان همچو
و خشک کند و خروج از این با جزو عظم همچو همچو همچو همچو همچو همچو همچو همچو همچو
در زیر درخته هر دنیه که باشد شاخه ایان شیره منجی کرد و بجهه که فیاض برسد بهان
منوال بتوافق اقطاع بخار درخته بکر خاصه بجهه اخناه تخل و تعجب را این
عمل از عمل بپیره است بکر اطراف همچو همچو همچو همچو همچو همچو همچو همچو همچو
باشد همچو
و قدر بی از طلم تخل و همه نایکد بکر بکوید درخته سازد و در زیر درخت خرمکه بعابت بلند باشد
تجیر کند برا ایش که هم از طب تخل سوخته باشد همین که درخان متصاعد شو تخله منجی کرد و بجانب
آن درخت چنانچه سیران درخت بزمین قرده این و بغا ایش بجیب ناید درخته بکر و این اعظم
دخن است و با پیش که مؤلف در قدیمیات ناموس اکبر که کردی چون را بین ابابا اورد و بتوافقه
اثرانی بتوحکماء هنر اهل بابل اصل اعمال بین ابابا این دخن هاده اند مدن تصریف تو ان کد
در خیان از مردم و تسلط و هم برا ایشان واستحضار روحانیات را فتلا بایعنان رمنجیه حصار

موضع که شوزمین در تخت قلام او مصطفی کرد در ویکر از سبع هرچه پیش فته ابدچون
شیر و پیر و پلنگ هم مطیع و شوند چنانچه برا ایشان سوار شد و منقاد و مستح و همه با مشند
سیمیر ناچهل روز از خوردن طعام فاش امید اب مستغنه بتو و اگر قبل از موان تئش
شک او زاشق کند لبکه از انجامیت ابد رطرف نجاتیه نگاه دارند فد و پنجه هر که سرچین
از آن اب اسوده کرده در گوش نهد کلام جن بشنو و اصوات جوانان را فهم کند این عمل از جمله
اسرار مکومه است رحم الله امیره صلی الله علیه و سلی اللہ علیه و سلی اللہ علیه و سلی اللہ علیه
شجره و میل او بجانب عامل بکری مفترس رکلا آنها همچو و سلسله استخوان همچو همچو
استخوان همچو
و خشک کند و خروج از این با جزو عظم همچو همچو همچو همچو همچو همچو همچو همچو همچو
در زیر درخته هر دنیه که باشد شاخه ایان شیره منجی کرد و بجهه که فیاض برسد بهان
منوال بتوافق اقطاع بخار درخته بکر خاصه بجهه اخناه تخل و تعجب را این
باشد همچو
و قدر بی از طلم تخل و همه نایکد بکر بکوید درخته سازد و در زیر درخت خرمکه بعابت بلند باشد
تجیر کند برا ایش که هم از طب تخل سوخته باشد همین که درخان متصاعد شو تخله منجی کرد و بجانب
آن درخت چنانچه سیران درخت بزمین قرده این و بغا ایش بجیب ناید درخته بکر و این اعظم
دخن است و با پیش که مؤلف در قدیمیات ناموس اکبر که کردی چون را بین ابابا اورد و بتوافقه
اثرانی بتوحکماء هنر اهل بابل اصل اعمال بین ابابا این دخن هاده اند مدن تصریف تو ان کد
در خیان از مردم و تسلط و هم برا ایشان واستحضار روحانیات را فتلا بایعنان رمنجیه حصار

﴿۷﴾ پندره در ذات خشک نگرد بلکه بیلین و لطافت خود ماند از رمان گرد
﴿۸﴾ مثلاً وزن و سحق نماید بر جریان فتح عظم شود در طرف حاجج انگند و
مقدار بدن انلوز و اگر رونق نفس باadam ماسله هست بر سر یه ریزد ثانی از تک حفظ ماند
پس بر ناچشم مشغول گردد یک هفته انکه بیلین و خطیه تفہیم کند و اکر قل از تقدیر بدین کرده باشد
از اخلاق متفہم او نبود پس ق حاجج مقدار بدن نماید اگر در عمل تفہیم و اوضاع
نماید بیلین یکروز هجاج طعام شود و اگر صورت داشته چهارده روز کفایت باشد فار همل
لایق ارباب نیاست است و چهل زاران کوششیان و مسافران در زمان تقطیع و غلام نیز
ظاهر رسانید نوع در پکر مکرمه نماید لایش ﴿۹﴾ لایش ﴿۱۰﴾ لایش ﴿۱۱﴾ لایش ﴿۱۲﴾ لایش
در میامی خشک کند و بوزن او نلایع ﴿۱۳﴾ نلایع ﴿۱۴﴾ نلایع ﴿۱۵﴾ نلایع ﴿۱۶﴾ و هر را باهم سحق کند
ترشیب نماید بر رونق نفس با adam ناویه که پنجه کوید و بکر قبول دهن نکند پس خشک کند و بیز
و عظیم منقبض سازد و متأخران شرط کرده اند که اول مقیمه ملک باید کرد از اخلاق درین و شریعت
از سر و خطیه ناید نوشید پس مقدارده سپریاب گرم نماید خورد و دواز ایکار نماید بزر و حجج که
گفت شد و اگر که خواهد که نایع نکند بلان غذایه که بدان معاد بتود بکر باره سقیر نماید بر سر
و خطیه کن که دواز و دایجنون میباشد سوخته بعد از آن مذکور نماید غذای باید خورد تا تغیر
اصل بازو و دو کفه اند که اکراز سحق او ل بوزن و مثقال باز طبله از سویق امیجه نجود همین
عمل کند پس نایعه که بکهفیه بطعم خوردن محتاج شود و تقدیم ریاضت بر تناول دوا از جمله
واحیانست نوع در پکر فراکر ﴿۱۷﴾ لایش ﴿۱۸﴾ لایش مقره از قشرین و از اراده لایش
دو اغاز دشیه و بامزاد برقین ارد و نثر کند بر رکوبه پاک دزا فتاب حریران
ناخثک گردید باز بحدید گند پس در لایش جلدی اغشته سازد و شیشه روز نمیمیش
برین عسل مذاومت نماید تا پاتزده روز که آن منقوع مشتمس فرم گردیجون مواد پکر شرب

وتشریب نماید ناویه که دیگر تشریب نکنند نگه بردار در در طرف حاجج از غبار محفوظ سازد و فرز
کاه خواهد یکشمال تناول فرماید بعد از نیاضت چند وزنه تاد و هفته و سه هفته بعد از محتاج
نمود نوع در پکر و این از اعمال بزرگ است بکر ﴿۱۹﴾ لایش ﴿۲۰﴾ لایش و باب شهین
بمحبت اند و دزا فتاب خشک کند پا بآتش تجفیف نماید پس ازان بکوبیدن و بوزن و از هر دو
نلایع ﴿۲۱﴾ نلایع ﴿۲۲﴾ از هر دو جلد همتر و مثل او ﴿۲۳﴾ لایش ﴿۲۴﴾ لایش بعض پاک از فضول و
هر یکی احذا بکوبید باید یکی مخلوط ساخته و بکر باره نماید نیز مزوج و مخلوط گردند پس مسح
اور ایام و مسحوق بپامپه و باره دیگر هم زایده سحق نماید بحیث سازد و هرجایی بوزن و داند
و قبیله که معدله از طعام خالی باشد باید بحیث بلع کن که بکهفیه از طعام مستقیمه باشند زینهار که بر روی
این واطعام و غذا نخوبی که بیم هلاک باشد زیاده از دو زانک پیغمبر مسجد در افراد کرد
و عقیم منقبض سازد و متأخران شرط کرده اند که اول مقیمه ملک باید کرد از اخلاق درین و شریعت
از سر و خطیه ناید نوشید پس مقدارده سپریاب گرم نماید خورد و دواز ایکار نماید بزر و حجج که
گفت شد و اگر که خواهد که نایع نکند بلان غذایه که بدان معاد بتود بکر باره سقیر نماید بر سر
و خطیه کن که دواز و دایجنون میباشد سوخته بعد از آن مذکور نماید غذای باید خورد تا تغیر
اصل بازو و دو کفه اند که اکراز سحق او ل بوزن و مثقال باز طبله از سویق امیجه نجود همین
عمل کند پس نایعه که بکهفیه بطعم خوردن محتاج شود و تقدیم ریاضت بر تناول دوا از جمله
واحیانست نوع در پکر فراکر ﴿۱۷﴾ لایش ﴿۱۸﴾ لایش مقره از قشرین و از اراده لایش
دو اغاز دشیه و بامزاد برقین ارد و نثر کند بر رکوبه پاک دزا فتاب حریران
ناخثک گردید باز بحدید گند پس در لایش جلدی اغشته سازد و شیشه روز نمیمیش
برین عسل مذاومت نماید تا پاتزده روز که آن منقوع مشتمس فرم گردیجون مواد پکر شرب

چهارم در ناموس الشهير که خواهد که خواب نکند بگيرد تئیش لاتلا و ذبح
کند و اين اشکال را برگوي و فقهه که فرد رفته را فرموده باشد مابهش امن قلب باز بوج
نموده باز از اراده رچنجه دو خدمه از کردن که تعليق کند و نام او بهان خون نوشته باشد بجز
آن رکوه مزاد ام که آن شئ از کردن و افخيمه باشد خواب نکند اشکال اپنیت طاوش
طلویش بخاها به بطي توکل یاغنود بحق هنر الائمه العہود و بالا سم العظیم اللہ
افتیح الماء ملوسی علیہ السلام پیر که من الصخر والجلود وهو فاما وس نوع
در پکر جانوچ که او زا ۷۰ ضعه خواست بگيرد و بکش و در ورق قتل ملاحظه نماید
که بین چشم او بسته نیست بچه کشاده آن عین مفوی خواهیں کند و گفته اند عین ۷۰ ه
کردن دزا و بزد خوابش تباشد تا و فقهه که از کردن پیر کند و گفته اند عین ۷۰ ه
۷۰ ه هم خاصیت دارد نوعی پکر بگيرد اصطرك و حجا البیل و زبل ۷۰ ه
۷۰ ضعه + فره و زاش بند ستراز هر یك جزویه هم زا بکوبید بزد و برانگشت افروخته تجیه
کند بخوان بشام هر که رساز خواب نکند بعد از حضرت الله تعالی و صلی اللهم در
ثاموس الاکمال هبته رین کلمه است که بسبیل روحانیان شو و از اکمل اعظم کوچکد
غیلس برا بیو جاست که بکری در چشم هم ۷۰ ه و چشم هم ۷۰ ه و عین ثلثه ۷۰ ه
۷۰ ه + ۷۰ ه
و مزاره ۷۰ ه دین ۷۰ ه است بربم و مزاره اروهم زاخش مازد و در موضع که
او از خرویه بذا مجائز سد بعد از جھاف بکوبید عین کند بسراشند بیل و در زیر پل بشی
که از میں پاک قلیه ناداده باشد با طرف حاجی برا ترش خدمه دوزان بالا رو دود و در طشت
با در طرف جمع شو تا و فقهه که تمام آن بخود پیر آن دوده زا کم کحل اعظم است ان کحمل را بامداد

محق کند و هر کاه خواهد بوزن و ذاتی بخورد تاده روز بعد احتاج نیو اما تا پیش از آن چند
روز پیش ریاضت باید کشید باشد از مدار پاک و خاله شو نوعی نیکر عمل متاخر است
بساند با پیش از ۷۰ ه و ۷۰ ه
مجموع و نهاده ۷۰ ه و ۷۰ ه
و همه اجزاء برابر و برابر همه محبون کند و بکار برد بتر ایط مذکوره اما نو امیر اشریه سفویت
که منع از شرب اب کند بگیری چنگ غراب و خشک کند باشد باید نیزه ۷۰ ه
۷۰ ه و ۷۰ ه بیامنیه و اوقل باید که ۷۰ ه
معنوی بوده باشد بکشاند روز و پیش از درده و خشک سلخ و سرگردانیل اوراب کاف دل
او پیش از درده خشک کند چنانچه گفته شد باد اراده اول بیامنیه و قدر ۷۰ ه از آن بزاب فکنه نبود
در و غزن کاو سیاه از پیش از نوشید که اصلاح ضرر از فرموده مدد نه از شرب ایان منع گردد
نوعی پکر بگیرد ۷۰ ه
۷۰ ه ۷۰ ه صاف کرده بیامنیه و بمقدار جوز بیمیل کند از شرب ایان منع گردد ۷۰ ه
نوعی پکر که محتاج بطعم و شراب نشود و گویند افلاطون زاین داهر جمل روزیت
مشتی ایل مینو شید و محتاج بعد اینیش بساند در طل ۷۰ ه
کند و در دهن لا ولا مانع نماید تا خشک گرد و برك ۷۰ ه
سر و ز در بطن الفریش فن کند و پیش از درده اخراج دهن کند نکاهه ذاره کبد ۷۰ ه ۷۰ ه
و گرد ۷۰ ه طبع کند در رون لولا و درق ۷۰ ه ۷۰ ه ۷۰ ه کو من در و ۷۰ ه
افکز و چون پخته شد خشک کند ببرید و باده نخون طابر پیش بوقت حلنج بکار برد و
هر یک شفال از این را بناصله چهل روز بکار برد از آن غذا مستحبه میباشد و ائمه اعلم فتح حمل

اصر مسحوق مخول اینچه در چشم کشید و بحسب طبق معانیه رخواب بیند فصل سیمی
در احوال خفایل از این شمه در این پنهان که دشمن است اما چون پنهان عظیم ترین عین است اکابر او را
افراد کرده در این باب سخن بسیار کثیر اند بر وقوع آن عملهای مختلف کرده فان اعمال هم کلی میباشد
وهم جزو به و هر یک در فصل نوشته میشود فصل اول در اعمال کلیه خفایلهای از آنکه مذکور
شده باید است که اصل در خلف اجابت این نوع است عمل این با افولع کرده اند بغير جای خروج نیز عمل
فرموده اند رجز و پان و اعمال اجابت مذکور بوسیه نوع است که روز و سیمیه هر یک در وصیل اورد
میشود فصل اول در عمل این چنان که شجره سراج القطب پیدا کند فان درخت اسکه
بیش از چون چراغ در خشیدن ازان $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ آنرا یکی در پای این درخت ذبح کند و خون
از زاده بین خانه ایش رخت و پزند و پنهان کنندل اند بو خزاد در تحت شجره و روز دیگر پرین از اند بخس
حاله بیند که انجاشت $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ بتره و حشی شدابلاست و دابس باشند بد تعییم کشند و چون دو روز
بگذرد در روزیم باره $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ دیگر در زیر شجره مذکور ذبح کرده دم او را در اصل شجره پیوند
و قلب مذبو خزاد رهان موضع نخسین مدنون سلخه روز چهارم پرین از و بهان محبوس تعییم
کند و روز پنجم باز یکی از آنچه مذکور شد ذبح نموده بهمان سوره عمل نمایند روز ششم قلب بعد فورا
بیند که $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ برای همین کار یکی در $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ آنرا در زیر گاهه و رکن دان دور احل ناخن در چشم کشند
در سام خشک کند سحق کرده باعسل بیامبر و میان اکحال نمایند که تو نخ الارض بطر
و نه در زاید $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ خشک کرد مثاهمه عجایب هزاره $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ آنها و خون
تیز $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ خشک کرده بناشد چون سوم در چشم کشید عجایب بسیار و غایب بسیار معانیه
بیند در دینه هر کس که خواهد کشده اکحال داشت هد که $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ که هر چه خواهد درخوا
بیند از دفائن و احوال غایب غیر این یکی و خون خل خشک کرده و مسخر و نشم $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ آنها
سلعه عرض باشد اک در روز صاعداً و تو بھر پر خاک پاک یکی و در طرف فجاجه کلان کند مسیه بیند

بوق طلوع شمس در چشم کشید بیند از چوب در نانصف لتهار دیده زانک شابد بانصف لتل
اکحال کند بدان تهدیده بکتابد که روحانی از این دیده اگر دیده باشد $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ مژه و مژره او باید کمل
منضم کردد جیان بیند قرین هر آنرا از جن مشاهده کند و اگر مجنون باشد شیطان
اور اپنے معانیه بیند که $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ هم در رؤیت جن بکر و بعض $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ مژه $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$
با مغز دوس $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ و سخن نمایند بدان اکحال کند جیان از این بیند
که $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ بکر هم در رؤیت ایشان بکر و بعض $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ مژه $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ او مژه $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$
 $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ و خشک کند و سخن کرده و بنا پکد بکر مخلوط ساختمان اکحال کند جن مقا
بلیند بجهیز کفنه اند مکمله زابر این مربور تین الوده کنند در چشم کشیده انسنوت رو نمایند
و پیچ حاجت بجهاف و سحق ندارد که $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ بکر جمث دفاتن و کنوز بکر $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$
 $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ که مخلوط بلوغه دیگر نباشد و در خانه بیند و تا همکن کوسم شوپرده سپر روند
کا و طوغ او که ها بتو تعییم کند معلق بنا و نزد و ظرف رمحه از این و غعن ا جلس
نور چکنند زان طوف و دلپ از ازاد رزیر کاسه و رکن دان دور احل ناخن در چشم کشند فان
بیند که $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ برای همین کار یکی در $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ آنرا در زیر گاهه $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ آنرا و $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$
 $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ در سام خشک کند سحق کرده باعسل بیامبر و میان اکحال نمایند که تو نخ الارض بطر
و نه در زاید $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ خشک کرد مثاهمه عجایب هزاره $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ آنها و خون
تیز $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ خشک کرده بناشد چون سوم در چشم کشید عجایب بسیار و غایب بسیار معانیه
بیند در دینه هر کس که خواهد کشده اکحال داشت هد که $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ که هر چه خواهد درخوا
بیند از دفائن و احوال غایب غیر این یکی و خون خل خشک کرده و مسخر و نشم $\frac{۱}{۲} \frac{۱}{۲}$ آنها
اجز از ابر شجین کند شب بدان بخور سواد و کعل الجایب که عنقریب گذشت بآپوست همیله

باب که مزوج باشد به **اَمَّا هُنَّا فَلَيُنْتَهِي** + نه هسته کند و باید که عمل این روز شنبه
باشد افتاب را و ایل برج حمل بود متوجه بدج شرف و اگر در درجه شرف باشدان پنکو ترا مشد
و بوقت تسعه کوید آرینه هذالبدنه غلو ذحل و رفعه و اگر اینکه از چند نوبت تکرار کند او
باشد و چون زانوقت سیزده روز بگذر روانه و زنجیر شنیده باشد بجان اب منج تسعه شاهد و کوید
مکورا آرینه هذالبدنه سعاده المشربه و پنهانه و بعد از سیزده روز دیگر که روزه شنبه باشد از
حال تسعه سکرار کوید آرینه هذالبدنه سپاهه المیخ و هبته بعد از سیزده روز دیگر که روزه کشنه
باشدان اب مذکور تسعه کند و تکرار رداخال کوید آرینه هذالبدنه سلطنه الفتن و همومنه
پس بگذار تاسیزه روز دیگر و از روز اینه باشد و تسعه بدل یکلما متمکم کرد علی سیل التکوار کم
آرینه هذالبدنه طرب لزمه و عیشها پس چون سیزده روز دیگر بگذار تسعه بروز چهار شنبه
رسد رداخال مکرر کوید آرینه هذالبدنه کامی عطارد و ذهن پس فوگذار روانه ای ای ای سیزده
روز بگذر و روزه شنبه زا پید بوقت تسعه مکرر کوید آرینه هذالبدنه سرمه القمر و عجله پس
دیگر اب مدهد تاخته کردد و باید که هعنونه هازا و در خویله باشد و ضبوط تا چنها زا و بر
بر زمین پنقد و ضایع نشود و اگر در وقت تاسیه سبعه عوهة هر کوکه نوبه اوت بعد دی
چهار شنبه باعث هنخ و این نفس بر بگذار **مَهْمَة** و **مَهْمَة** و **مَهْمَة** و **مَهْمَة**
پس بوقت خلجن خاتم در انکش کند و قطره ازان و عن ریشان فمالد و هر چاک خواهد و د
که از نظر مردم محب و مخیمه مامد و الله اعلم لخفا نا و اهمی العطا ناما فضل حصار در توجهه
کتاب شرائیزرا مشتمل تو و فضل فضل اول در زرع و تربیت جبار الخروع و این فضل منظو
بردوصل و فضل اول از فضل اول بکسر حبا الخروع و در زیر زبان نکاه ذار
ثا و قبیه که بشکاف داده و این نمود زا و ظاهر شوی پس بکسر حبا هشته + ه و دینه اوراء
فقد و خ معقوش آنوش هئینوش آبوش آجنبیا الذبه آعطیا که علوه الشهود و بیا الاسم
قلع کند بجای ایان ز ترا با تحریم لوسازد و جمعه مذکور را در چم ارمیان ترا با تحریم کند پس

ه کاد میخواهد ازان کحد و رحیم میکشیه تا که تو زابنیند اسما، اینست لیسم اللہ لیسم اللہ
بایله و فصل **سیم** در اکننا و اون سه نوع اول هفت خویش **هشته** زا بکرد دنخ
خیف پوست بکند پوسته ای اثرا نمک کند و بلغت هدید شوی که پوست کو سفند زامید هند
و بھر پوسته مدبوغ این اشکار ابوبید **هیچ هم** پران پوسته ای بر رو طافه دوزند که
از داغد سلخه باشد بر سر هداز نظر خاق مخفی شو **نوع دو** و **نمی** جبه از سخنان سرخ
بلزد و تابع هم ازان جنس تربیت هدان اسما را بر کرد کویان و خواهی سراسیلن و کرد اگر دناج
نوید یا تختیا ای ای بالتفشال ۱۱۹ یا میشا مل لیللا پاطلبیشامل لله باره هیشا
لیللا یا میلا **لیللا** یا اغیثا **لیللا** یا المویا **لیللا** با و خشا **لیللا** یا میشا **لیللا**
یا میشا **لیللا** و بوقت خلجن جبه پوشید ناج بر سر هداز نظر مردم عاپ کردد **نوع**
سیم چون امثال رستم یا میزان یا جلد و قرود رم بر و از نخوس بر و از بصعوم متصل
بنویلر این خیز فهار ابر **لیللا** + **ه** و در روغن ناسین فکن حروف **ح** = **ه**
مهه صمه ممه لد **ه** هیچ اوی معه ممه فصله پس انکشته بسازد از قلیه پاکره در روز
چهار شنبه باعث هنخ و این نفس بر بگذار **مَهْمَة** و **مَهْمَة** و **مَهْمَة** و **مَهْمَة**
پس بوقت خلجن خاتم در انکش کند و قطره ازان و عن ریشان فمالد و هر چاک خواهد و د
که از نظر مردم محب و مخیمه مامد و الله اعلم لخفا نا و اهمی العطا ناما فضل حصار در توجهه
کتاب شرائیزرا مشتمل تو و فضل فضل اول در زرع و تربیت جبار الخروع و این فضل منظو
بردوصل و فضل اول از فضل اول بکسر حبا الخروع و در زیر زبان نکاه ذار
ثا و قبیه که بشکاف داده و این نمود زا و ظاهر شوی پس بکسر حبا هشته + ه و دینه اوراء
فقد و خ معقوش آنوش هئینوش آبوش آجنبیا الذبه آعطیا که علوه الشهود و بیا الاسم
قلع کند بجای ایان ز ترا با تحریم لوسازد و جمعه مذکور را در چم ارمیان ترا با تحریم کند پس

آسْرَارِ فَاسِعٍ مَقْصِدُ الْأَوَّلِ فِي عِلْمِ بِيَمَا

۵۳

آسْرَارِ فَاسِعٍ

خواهد که میان وکن شنبه افکند از جههای شکا نه در حب بکرد و هر چند زا بند پاره ساز در درست
نان کند و آن نایز انصاف میان چنانچه هر و قطعاً زان بسته ری صیغه از این چیز امدو بیام آن دو
کن که خواهد نصف بکلیه و نصف بکلیه همانند شخص باشد پیگر مشاغض کردند از بکد پیگر منفر
شوند و صد کھفت مر در جهات ملتصق فان برا الف و مجتباً است چون و دانه ملتصق
پیگرند سحق کرده باشکر بنا میزند از اراده طعام با شراب همراه و هنر وسته عظیم در میان ایشان
پیلاش و اکبر اطعم ایشان غاده بناشدان مسحوق میز جراحت و حرض نایجاه باد رچشم پادر کوئی
که هر دوازان اب خودند پیگذانند کریا کید پیگر مولف مستان کردند چنانچه بک دم از
پیگر جذا انسو اسد شد اللہ تعالیٰ اعلم ثمام شد کتاب مالا سار و در غیر این کتابهم از منفی
آن چهار نوع دیگر از اعمال اخلاق نقل کرده اند پیکسل در قدر پیچ و در فیل این کتاب اپزاد
کردم اما از اعمال اخلاق نوع اول از جهات اخروع بکه بیت و بکدانه و از خوبیان بوزن
آن و سحق کند شاوه که ماسند غبار گرد پیش پیش آنها همچوی همچوی همچوی همچوی همچوی هم
او زبانان مبده که نایمیز زانه بکه بیشتر کوده مخلوط ساخته باشد زاب مذکوره وز لذت املا
در سرمه و زیکار از این طعام خواسته در صباح رور چهارم ذبح کند در پیک سنگین خود و
باید که قطره خون اخراج دیک نمقد و اگر آنخون بر زمین بزد عمل ناطلس و عبار از آنکه تمام
خون ریخته دیک این غبار مذکوره را بر آنخون نشکند و قلب مذکوره را بر آن خوده بیفدا
و هفت جهه از شجره مذکوره زان نخاده شکاف را بخیطه عکم بگزد و در دیک افکند و بک شبد و
زیوان اتش فوته بر افروزد تا اینجدر قداست پیان بسود چون وز شوسرد پیکرا بکشید و در
جهات نگاه کند هر چه سوخته است ناز در دیک اند از دوا اینچه سالم است نگاه دارد و در عاده کرد و دیک
باشد در کاغذ محفوظ سازد و جون خواهد که از نظر شرم غائب کرد دیک از جو سالم دوز بزبان

آسْرَارِ فَاسِعٍ مَقْصِدُ الْأَوَّلِ فِي عِلْمِ بِيَمَا

۵۲

آسْرَارِ فَاسِعٍ

و در فاره بلده طوب نهاد چشم فرو پوشاند چون زانجه بخوبیان او رسلاهم چنان چشم پوشید
پایی دیگر بر زاره بلده که مقصد او است بنهم لپس چشم بکشید خواره بلده طوب باید
واز طلسمات فقره اول باید بوزاند

۱۱۶۳۷۱ = ۹۷ ود میلاد

۱۱۹۳۹۱ ود علیا

۱۱۹۷۹۱ میلاد

۱۹۱۶۳۷۱

۱۹۱۷۱۹ ود علیا

نقش مبین اپنیت

۴۰	۲	۱۰	۵۰
۵۰		۱۰	۴۰
۵۰	۱۰	۲	۴۰
۴۰	۲	۱۰	۵۰

۲۰۲۱ هـ ۳۰۳۰
۲۰۳۰۱۰۱۰۰۰۴۰۶۳۸۶
۴۰۵۴۱۳۰۱۵۱۲۰۰۲۱
۱۱۹۷۹۱۲۰۰۲۱

و صد پنجم در فرع جو که در وسط اب ساکن بزم مخصوص این میان اصوات
وبند کان کریمه و زاب فرار کرد چون زد خواهد که از نظر و بانه کریمه باشد پاچهار
ناین غایب شد و پیکار از جهان مسکنه سط الماء بکرد و نامقدار از سند و میز را از نزد هنر
آن که با آنخیوان بتران مسیه بغلت اهل قادر شد و حرکت از آنکان که باشد شاوه که برود
واوز بکرد و صد ششم در بیان جهان منطقه خاصیت این بغير است تعریف چون که

وَعْدَ وَجْهَ عَدْ وَعْدَ وَجْهَ عَدْ وَعْدَ
۹۳۷۱۶۲۱۱۴۱۵۱

نوع چهار، و این اشرف ابوا ب لحسن انس دار ب ناب نوامین ب مدین عمل اعتقاد
نمایم است **لَكُمْ نَحْنُ الْمُسْتَأْذِنُونَ** بر ته و بر کف سخن خود نگاه دارد قبل از نیم
دو زی پا که ب ده نایم دار ب یافکند پیکر بردار و همین امتحان کند ثواب فی که یکی بدست
اید که او زایم نباشد پس پوست او باز کند و مدبوغ سازد بنها و قرط و این عمل وقتی
یعنی ارد که صائم ناشد ب رطهارت آنکه طافه ب زد که او زایم توک نباشد و آن پوست را ب پیچ
قطع کند ب یک ترک طغیر و بر هر قطعه ای شکال بنوید **كَمْ مُلْهٌ هُوَ مُلْهٌ** فی میله
سممه میله عده میله **إِهْيَا شَرِاهِيَّا** اذ و نای اسما و هر یک از این قطعه ای دا
بر تو که دوزد بیون من خیط قطن باید که دروقت دو خن قرمه محل ناشد همیشه از برج
ثابت و همین اشکال را ب عصا بر طایم نویسند ب این ایه کویه و جلنامن بین ابد هم سزا داد
من خلفهم سدا فاغشیا هم فهم لا بجهرین پر هرگاه که خواهد این عصا به طافه را بر سر فرد
و باید که باطهارت ناشد و سوره والعادیات زانجواند ناقشان و این صوت همین صوایخ
است و اللہ اعلم بحقایق الامور و این طسمان اثرا نیز اول فو شتر ناید بوزاند کم مجری بنا شد

۱۰۰	۱۰۱	۱۰۲	۱۰۳
۱۰۴	۱۰۵	۱۰۶	۱۰۷
۱۰۸	۱۰۹	۱۱۰	۱۱۱
۱۱۲	۱۱۳	۱۱۴	۱۱۵
۱۱۶	۱۱۷	۱۱۸	۱۱۹

ل م او س ط ال لم ن و ل ط ع ل م ن مح ل
ا ق ط ع و ل ط ع ط م ن ط ع ط ص م ن ف و ل ل ع
ا ع ل س ط ع و ك ط ع س ط ع ن و ل ط ط و ا ل ل
ا و ا ط ط ع س ط ع ف ال ه م ن و ه ح و ه و ا ل ط

که دو اسماء مختصه ب دعوه زجل بخواند و ازان ماد محفوظ چند در گربان استین خود بزد که
دروقت و ساعت مخفی گرد و قبل از این دو فصل رعایات ناسدا پن عمل مذکور مshed و چون
در این نظر نیاز نداشت بتوابع بخت نمود نوع در قمر، بکسر رأس **ل** لطمیم که یک
لَلَّهُ أَكْبَرُ او **لَلَّهُ أَكْبَرُ** بتوابع هفت دانه بشاند دو تادر دو عن
او هند و پنج تادر **لَلَّهُ أَكْبَرُ** او **لَلَّهُ أَكْبَرُ** که زحل و رش ب نا شد اکراز اقلیمی از اقالیمی یا مبلد
از مبلدان که متعلق بتو باشد بعمل کند ابلع و اکمل باشد اکراز دراد و رش ب نا سند و دریک
از رو حانه خو نایند ناید ریکه از خانهای مشریه و اکرم پیش نشود مقارن مشیه ناید باشد با بثبات
و تدیں او و نظر عطارد بتو از لسد پویت پل لازمت و دروقت کاشن جوب در موضع
مذکورین ناید که دعوه مخصوصه بزجل بخواند و از رو خانیات موکله بر او استعانت طلب و عمل
خود پر اس مذکور را بپر در موضعی که کشته کاشته باشند دا انزمهین بعد ذراعه حفره مکند
و از رادفن کند بجان پرسازد و نفیه کند به **لَلَّهُ أَكْبَرُ** **لَلَّهُ أَكْبَرُ** که ماسدا ب ناخه
باشد هچین چهل و زتر بیث کند و دریکه که اب ناید همان مذکور تسلیم ناید تا انجره
برو بد و میوه نر و میوه بر سذا نگاه دو ز شب قبل از طوع شمس بچند و امتحان کند چنانچه
مذکور شده و چون بت خطا حاصل شود دعوه زجل بخواند و گوید اخونی بحق هن و الا سما
که ب امثال مخفی گرد د نوع سیم بکسر **لَلَّهُ أَكْبَرُ** **لَلَّهُ أَكْبَرُ** **لَلَّهُ أَكْبَرُ** **لَلَّهُ أَكْبَرُ**
لَلَّهُ أَكْبَرُ و هر در زایکش در مجده مصرا و حکم نوبت صرع او روز چهار شب باشد هند پر ان
خون را فرآ کرده و برشیه از دنیا شد **لَلَّهُ أَكْبَرُ** **لَلَّهُ أَكْبَرُ** این اسماء را بموید بر خوف پناک جلد پر
ذاس هر دو مذبوح را ب لخفره چیز ب عصدا هم بنده و بر و د هر جا که خواهد کیم او زاضرین
اسماء اینست شیخ طبع هشتله طبعه **لَلَّهُ أَكْبَرُ** **لَلَّهُ أَكْبَرُ** **لَلَّهُ أَكْبَرُ** **لَلَّهُ أَكْبَرُ**

بعد اسم ذات بمنی الله و نصف قول او پیش سحرفت بواپیوجه بسم الـ هـ الـ دـ حـ مـ الـ
 رـ حـ مـ قـ لـ هـ دـ لـ لـ هـ اـ حـ دـ الـ لـ چـ وـ بـ لـ صـ حـ اـ زـ یـ کـ تـ مـ لـ هـ هـ اـ بـ حـ رـ فـ مـ فـ رـ دـهـ
 بـ نـوـ پـیـردـ بـ صـحـ خـ دـیـکـ رـاـ زـ اوـ اـ بـ نـظـ مـ کـاـبـ کـدـ ۱۹۹۴ـ ۲۱۹ـ لـ حـ دـ ۱۱۸ـ ۱۱۱ـ ۱ـ مـاـ
 وـ حـ جـ اـ نـگـاهـ ڈـارـ دـیـنـ تـ مـ لـ هـ هـ اـ دـیـکـ بـیـاـوـ دـ وـ بـ لـ صـحـ خـ اـ نـ شـ حـ رـ فـ اـ نـوـهـ
 بـ طـ بـیـقـ اـ فـرـادـ بـ نـوـ پـیـدـ بـرـ اـ بـنـ تـ مـطـ ہـ الـ صـ دـ لـ مـیـ دـ دـ لـ مـیـ دـ دـ لـ مـیـ دـ کـ نـ
 لـ هـ کـ فـ وـ اـ حـ دـ بـرـ صـحـ خـ دـیـکـ رـاـ بـنـ طـ لـمـ زـ اـ قـ زـ مـ دـ ۱۹۸۱ـ مـ لـ ۱۹۸۰ـ مـ عـ لـ دـ
 اـ ۱۹۸۰ـ ۱۹۸۱ـ وـ اـ بـرـ اـ پـرـ چـ جـاـ مـخـاـفـتـ نـایـدـ ڈـیـکـ دـ تـ مـ ۱۹۸۱ـ ۱۹۸۰ـ مـ مـھـ ۱۹۸۰ـ
 ۱۹۸۰ـ ۱۹۸۱ـ وـ پـیـکـ مـ ۱۹۸۰ـ ۱۹۸۱ـ وـ مـنـقـوـشـ اـولـ دـاـدـ رـ ۱۹۸۱ـ ۱۹۸۰ـ مـ مـھـ ۱۹۸۰ـ
 ۱۹۸۰ـ ۱۹۸۱ـ هـدـ وـ بـرـ شـرـ سـرـخـ دـوـ خـ گـرـ ڈـانـدـ وـ زـمـینـ ڈـکـ گـنـ خـ ہـ بـکـ دـ وـہـ دـ وـادـ رـ خـاـ کـ مـدـ فـوـ
 سـاـزـ بـاـھـمـ تـامـدـتـ هـفـتـ دـوـ بـعـداـ زـاـنـ بـیـرـنـ تـارـدـ بـعـالـمـتـ کـهـ کـمـ اـنـیـ کـوـدـهـ باـشـدـ بـنـانـکـهـ مـقـمـ
 کـدـ اـمـتـ وـ مـاـ فـرـ کـدـ اـمـ چـ هـرـ وـ پـیـکـ وـ بـیـکـ جـمـعـ شـدـ بـاـشـنـدـ ڈـیـنـ مـقـیـمـ زـاـ جـاـ وـہـ فـرـ مـاـ بـیـسـ مـاـوـرـاـ
 بـهـ بـیـلـیـفـ کـمـ فـرـ سـتـ بـسـرـعـتـ هـرـ چـ تـامـتـرـ فـرـ مـقـیـمـ آـیـلـ بـاـذـنـ اللـهـ تـمـانـ خـاـ تـمـ درـاـشـیـاءـ
 بـیـرـنـ کـنـدـ بـیـنـدـ هـرـ ۱۹۸۰ـ ۱۹۸۱ـ زـاـیـکـ جـمـعـ شـدـ وـ قـبـلـ اـذـانـ بـایـدـ کـهـ هـرـ بـکـرـیـاـ بـلـامـیـجـ حـاـصـ
 بـسـلـوـمـ سـاـخـنـهـ بـاـشـدـ تـاـمـعـلـوـمـ گـرـدـ کـهـ مـسـتـقـرـ کـدـامـ پـیـ مـسـتـقـرـ رـاـنـاـهـ دـاـزـ
 وـ مـتـحـرـ کـلـ خـرـجـ کـنـدـ کـهـ هـرـ جـاـ وـ هـرـ جـلـ خـرـجـ کـنـدـ بـیـزـدـ ڈـیـکـ مـسـتـقـرـ اـ بدـ مـرـجـ کـوـدـ کـهـ اـکـرـجـ بـیـاعـ
 اـنـ مـتـحـرـ کـنـدـ تـرـدـ ڈـیـکـ صـاحـبـ مـتـاعـ بـاـنـدـ و~ مـتـلـ اوـ بـاـزـ اـیـلـ هـرـ جـلـ مـیـرـ دـمـیـانـدـ تـاـانـ مـلـمـانـزـاـ
 زـیـانـیـ نـرـسـدـ ڈـیـنـ عـلـیـسـتـ دـرـھـاـیـشـ خـوـیـدـ زـاـسـانـیـ وـ مـعـلـیـتـ بـدـجـنـ حـمـلـ درـغـایـتـ سـہـولـشـ کـنـدـ
 اـمـاـ اـزـ بـیـزـ ڈـیـکـ کـمـ اـبـنـعـلـ کـرـدـ بـوـدـ اـسـتـمـاعـ اـقـاـدـ کـمـ اـنـ مـتـحـرـ کـنـدـ خـدـاـونـدـ کـالـانـمـیـانـدـ و~ تـزـدـ
 مـسـتـقـرـ مـیـاـیـدـ بـرـ بـیـنـ تـقـدـیـرـ خـرـجـ اوـ مـشـکـلـ بـاـشـدـ تـوـعـدـ لـ پـکـرـ بـیـکـرـ دـوـشـکـمـ اـجـرـ بـاـبـیـضـ
 وـ هـرـ بـیـکـ وـ بـرـ بـیـکـ صـحـ خـ اـذـانـ دـوـ حـرـفـ سـوـہـ لـخـلـاـصـ تـاـنـصـفـ بـنـوـیـلـ اـپـیـوـهـ نـبـلـهـ حـرـفـ

عـوـدـ مـ ۱۹۹۵ـ ۱۹۹۶ـ ۱۹۹۷ـ ۱۹۹۸ـ ۱۹۹۹ـ ۲۹۱۶ـ ۱۹۹۷ـ ۱۹۹۸ـ ۱۹۹۹ـ ۲۹۱۹ـ مـلـمـاـ

مـلـمـاـ مـ ۱۹۹۴ـ مـلـسـ طـعـ مـعـصـ مـلـمـ مـلـسـ طـعـ مـعـصـ طـعـ

آـمـاـ تـدـ بـیـرـ خـرـجـ مـذـارـاـ بـغـلـ بـتـجـشـ بـلـ اـنـ تـهـ ۱۹۸۰ـ ۱۹۸۱ـ

اـستـ وـ برـانـوـاعـ مـخـلـفـ مـمـوـلـ شـاـ اـشـهـاـ فـاـنـ کـمـ دـرـاـوـلـ بـهـاـ دـوـ

اـنـ تـهـ کـهـ دـاـخـرـ قـصـلـ بـهـاـ دـیـارـ بـیـارـ دـچـوـیـهـ اـزـ شـجـهـ کـزـ کـمـ درـ حـرـاجـ بـرـ بـهـ بـاـبـ سـهـ نـاـشـدـ دـاـزـانـ

بـیـخـ قـیـزـ تـرـبـاـشـ بـکـارـ جـوـهـاـرـ دـوـ بـنـگـرـدـ تـاـجـاـوـرـ خـ ۱۹۸۰ـ ۱۹۸۱ـ

گـرـدـ بـرـزـمـانـ رـسـدـ ڈـیـنـ هـرـ بـیـکـ ۱۹۸۰ـ ۱۹۸۱ـ هـرـ بـرـزـمـانـ اـهـاـرـ اـبـ اـبـ شـمـ سـبـ

بـدـزـدـوـ سـیـخـ بـرـکـشـ وـهـرـ بـیـکـ ۱۹۸۰ـ ۱۹۸۱ـ نـوـکـزـ وـ بـرـ سـرـچـ ہـارـ دـاـمـ کـهـ جـوـابـ وـاـنـ بـاـشـ هـرـ کـوـزـ وـہـ

درـ طـرـفـ بـلـ بـجـوـدـ فـنـ کـنـدـ رـحـفـ کـهـ عـمـقـ اـوـ بـیـکـ ذـرـعـ بـاـشـدـ سـهـ رـوـ زـبـلـ کـارـدـ وـ دـرـ دـاـنـدـهـ شـبـ

وـ دـوـ زـاـخـ اـنـ غـافـلـ نـشـوـدـ وـ بـسـ ہـاـ کـانـ بـصـوـخـلـفـ بـیـانـدـ اـوـ رـاتـحـیـفـ کـنـدـ بـاـیدـ کـهـ

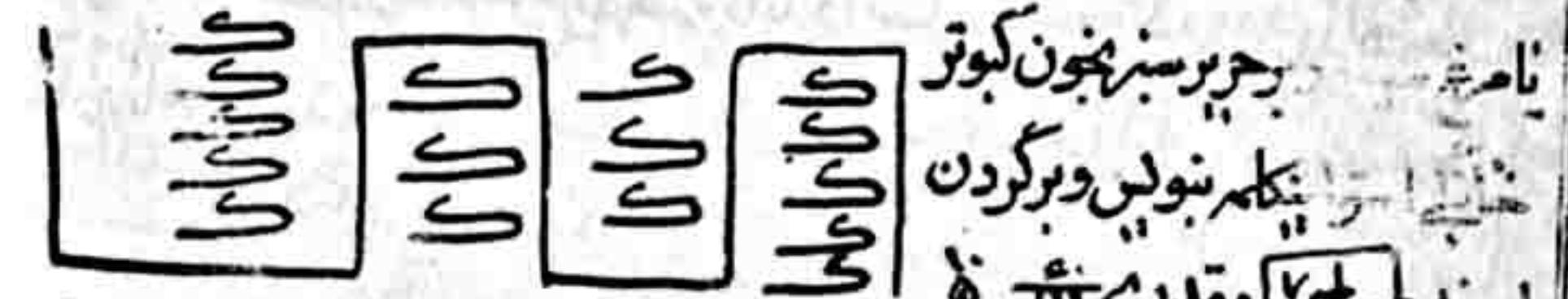
مـطـقـاـ نـتـرـسـدـ بـعـوـهـ عـطـارـدـ وـاسـمـاءـ رـوـخـانـیـ اـوـ مـنـکـلـ شـوـ بـعـداـزـ سـمـ شـبـانـدـ رـوـزـ کـوـزـ هـاـرـاـ

۱۱۱
دو د و د و
ج ج ج ج ج ج
۱۱۱
د د د

اکھروف فرموده که مرتعی مستطیل بکش و در دادو
هفتالف بنو لیر رسطره و در تخت او هفت و لار
و در زیر او هفت چم و باز در تخت او هفت الوف و
در زیر او چهار دال براین صوت و باید نه
بنگون $\frac{۷}{۴} \frac{۹}{۴} \frac{۶}{۴} \frac{۷}{۴}$ نویید برقه پاک و اندازش شرم
بوزانند و مادر شرایا کنگره نگاهه ندارد پس کمال اصفهان پر اکه بگراف سخن کوده باشدند بگزاره
بذهب محلول برم احری بناین با حفاف کمل سازد و هر که بدان اکمال نامدلا شخص و خانه
و اوزار در موضعی که گان میگیر سری به هر چاکه $\frac{۷}{۴} \frac{۹}{۴} \frac{۶}{۴} \frac{۷}{۴}$ برمیخند
بکنید اینکه از $\frac{۷}{۴}$ پاکنے سفید اینجوف برپت اینه نویید

للهم انا و ایا و $\frac{۷}{۴} \frac{۹}{۴} \frac{۶}{۴} \frac{۷}{۴}$ داده و در زیر سرخود فهل رخانه خاله متکیه
گرد و باکه سخن نگویند هفتاد بار سویه اخلاص بنخواند و بخورد بسود بگمام و مصبعه و
شم ذیث معانی حق را در خواب بیند هر چه پرسداز غایب و دفنه و سخراه ایان از ایشان
جواب شوچه ایه بکف دست خود نوید شهاب خسید بکه از پر نان بپایله از هر
چخواهد رخواب او ز خبره داینت لمم الله شهشت هیث پنج کم بنو پس بر
ابهان و بحسب باکه سخن مکونه بکه از جهان بپایله تو را از اینچه خواهه اخبار کند اما باشد
که متریخه دل قدمداریه این است شمعون یهود شروه ش و و وصل چهار مرد و تخته
سباع $\frac{۷}{۴} \frac{۹}{۴} \frac{۶}{۴} \frac{۷}{۴}$ لات $\frac{۷}{۴} \frac{۹}{۴} \frac{۶}{۴} \frac{۷}{۴}$ در زیر کفش ناموزه خود
بوزان و قنه که قرد و سرطان باشد بقدیم مشتهی و انور مادرانگه دارد پس اگر که بذان
هدل بشرط انکه بوزان باشد نزیر گفت پایه بلکه در درون چرم بگشته بنهان سازد
جمله سباع صخر امتحروه شوند و اگر مثل این شیر هزار شو او ز افت فرمانده و فرمان برد

بگویند است کویند خبره داشته باشد نوعی بکر نلا $\frac{۷}{۴} \frac{۹}{۴} \frac{۶}{۴} \frac{۷}{۴}$ از
را برسته زنانه که خشن باشد از ایشان چنین پرسیده هرچ کرده باشدند بگویند و چنین
از آن مخفع ندارند و صلای ویم در رویت دفائن واستخراج آن قبل از این برازی
ایضیوت در باب اکمال معمول نوشته شد اینجا از سپهیا بعلم از عز امداد و نکش مکتب میگرد
و اما با علیکه رحمة الله در رساله خواص این حرف فرموده که بنو پس بمحجه $\frac{۷}{۴}$ $\frac{۹}{۴}$ $\frac{۶}{۴}$ $\frac{۷}{۴}$
 $\frac{۷}{۴} \frac{۹}{۴} \frac{۶}{۴} \frac{۷}{۴}$ از روی بمند $\frac{۷}{۴} \frac{۹}{۴} \frac{۶}{۴} \frac{۷}{۴}$ این شکل را بگردن $\frac{۷}{۴} \frac{۹}{۴} \frac{۶}{۴} \frac{۷}{۴}$ بر فرمیخند
و اوزار در موضعی که گان میگیر سری به هر چاکه $\frac{۷}{۴} \frac{۹}{۴} \frac{۶}{۴} \frac{۷}{۴}$ $\frac{۷}{۴} \frac{۹}{۴} \frac{۶}{۴} \frac{۷}{۴}$ بر فرمیخند
باما و نیامتابع باشد و شکل اینست و در کتاب بگرگشند که بگیر گوشیه سیاه
اگاده

بچیر سبز بنگون کبوتر
بنگله بنو پس و بگردن
او سنده طرط $\frac{۷}{۴}$ و قدره $\frac{۹}{۴}$ $\frac{۶}{۴}$ $\frac{۷}{۴}$
در گوش او بینزو و چیمش بینند ره آکن انجا که دفنه باشد بایتد و وصل
سیمیر در رویت حق در وصل اکمال در این باب سعمل نوشته شد و اینجا از علم عزم پنج
نکش ایند هر چهارم که قدس شریه فرموده که بنو پس برو پست مار بنگون
کبوتر سفید بیلت نه حرفی بخیط طولانیه برای بوجهی هیچ یعنی هیچ یعنی هیچ یعنی
یعنی هیچ یعنی
نکش ایند هر چهارم که مطر متجاوز باشد انکه این جلد ا
در زیر کفش ناموزه خود
بوزان و قنه که قرد و سرطان باشد بقدیم مشتهی و انور مادرانگه دارد پس اگر که بذان
اکمال کند دیگه ای خارضه بیاض این شو و اگر ماره $\frac{۷}{۴} \frac{۹}{۴} \frac{۶}{۴} \frac{۷}{۴}$ $\frac{۷}{۴} \frac{۹}{۴} \frac{۶}{۴} \frac{۷}{۴}$ با ان
اکمال کند اکمال

و اگر زمان **لَا لَا لَا** زابدستوریکه کفته شد رزیرکعش بالای چم پهان که همچ
رد برو و توانیک نکند و تردیک توایده میع توکدو و فرمان بودار تو شو و بهائیم و بنای
چله بقید تجیز ایند و صد لخچم در زرع الشاعر انخانث که تخم بکار دوفا الحال بزید
و شرط خوبناید و این از صایع غریب است یکم **لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَا** با تخم
لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَا هفت روز دز افتاب پیازان پیون
و بر رو کاغذ دز افتاب سبط کن هفت روز دیگر پیش رکوه از کرباس نو پیچیدنگاهه ذارد و
چون خواهد که این عمل بخط ارد باید که از **لَا لَا** خراش که در وقت حرث پر چسبید
باشد گرفه و خشک کرده و در صفره با خود نگاهه داشتم فلکی بکار دو فرش کند بر رو زمین پادر طرفی
بزرگ و جت مذکور در روی خنخه سازد و اب گرم برویزند چنانچه تم تخم رسیده بمندیله پوشید
هر ده مرابخن شغول ارد ساعتیه تا آن زرع بروید بر که ابر زلکند شمه پدیده ارد پس هر که دا
خواهد از آن شمه بد هد خود بخورد چه اصل این معلوم است و در کاب دیگر فرموده که مذکور میز
لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَا زاد رسایه ترتیب کردن دز افتاب نخست این عمل بتجربه باز
لبتراست و از مردی نفر صاحب تجربه باستماع اتفاق دکه تخم منقوع هفت روز برو و کاغذ در رسایه
فرش باید نمود تا خشک گردد و الله اعلم نوع فیکر بکیه از تراب مذکور و خود نمودن باید
لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَا هند در رو بکار دوا اب سر برخورش کند و بمندیله پوشیده که زبر بروید
روشیدن بیکوئه همراهی کند و ضعیز ادچار میخ از حدید بر اطراف او فروبرد سراوارا
بمندیله پوش و تراب مذکور در او و بیز و ادیاق از **لَا لَا** بکیه بر با اینها ان افکن پس
نمایه اهان افکن پر لطیفی قیق از عینان ریطانه دروغ و دکن تخم پروردیده زاد و میان اهانها نهان از
وابه که بناشد لذت زمان بروید بزرگ شو و میومده مقصود ثانیہ دز علم ریمیا وان

شبکات باشد و قوایع آن چون چل و دکوك و امثال آن کلیاتش در داصل و خانم مرووم
رقم بین میگردد **اصل اول** در شبکه و انواع آن بیمار است و از جمله چهار نوع دد
چهار فصل مذکور میگردد **فصل اول** در بعایت بتووان پنج و صراحت و **فصل اول**
بیت اللذعیت اخفاهم باشد که درون و تمام روح خالص نایاب سلاطین چین هندا چنین میگذرد
و هر که مذاخانه دزاپد چشم او از برآفت آن خیره گردد و نتواند تیر بزان نظر کودن فرآگیر بود
ادمیه و دزابکن و یکیه مرنه **لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَا** و بصلاحه افکن سه شنبه
روز و هر چند رخن خشک گرداب نوره در و بزد بعد از سحق و تعمیه از غبار فکه مذرا بخط
عام پیازان بشامد **لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَا** که در غایت
صفه باشد بکوب کوفته درشت و درانه زجاجه فکه محل خاذن با خاص انتزج مصعد براو
دین چاخم دوانگش او زیرا و براید هر و ذسه با حرکت ده و هرگاه که سوکه سیاه شو بیز و عوض
آن سرکه مناف بریز تا و قه که دیگر خل متغیر نشود و چون بدینه بیه سید او را خشک کن و بایان
محوق مذکور او لاسم بشامه روز سحق کن و خشک ساز و قشویه در کوزه خرف معین بطن
الحکمه باش معتدل بکش و بعجه که نفه اند کم در کوزه زجاجان شویه هند نامذد بعد
از شریدن اخراج کن و مردار و از غبار و نم محفوظ گردان پیکر از این داد و جزو و یکجز و از علم
اصغر طبقه صفاتی بجهه **لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَا** با اصطلاح اهل اکسیره با بس حق کرده باش و
مجموع اینها لبیض ملوان بزعفران سحق کن و قلچ **لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَا لَا** بزعفران
 محلول کن براش و خانه را کم پاک باشد مخصوص بان طلاکن و چون خشک گردد بدهن چیزی
مد ھون ساز که بلون هب باشد بلکه دو خشنده ترکه فاطرا اینا مجال فتح بصون باشد در او
وصلی و تکمیل بیت الیران اخفاهم باشد که هر که بذراپد پوارش مانند پزار افزوه و خشم و

استرار قاسی

۶۳

مقصد ثانی در علم زیبایا

اید خاکال بیوهش گردد و اگر میکنید را و توقف کند بمیر و سلامین هندمش اینجا نه ها
میازارند ترا مصلحت ملک چنانچه مخفی نیست و این عجیب عجایب پوست بکیر است اما همچنانه
از او ذاج السیر او وازدم انجام مینمایم برابر او و از حواضر به لذت داشته
لذت ساقه هر یک و مجموع عزادارانه ز جایی کرد همچویه مهرگان میارند تا و قبلاً اخلات تمام نباشد
پس بکیر دفع مجموع از شیر زق شیر و هر دو زایکوب درودم و دمادیز بعد از آن هم زای باشد یک
خلط کن و بود پوار و سقف خانه اندام و باید کم در وقت نظیمه منفذ دماغ را بفطنه کم الوده
مجان سازد و برد پوار و متفق خانه طلاق کن و بکذا در تاخته شوپش هن بشان خالص اندک
اندک از آن روی دیوار کم فاصله شغل کرد و چون افتاد رانچان اهداف زبانه اش پدیدارد
بیش از هم که ناطزان مخیر شوند و صدر سرمه بیت الشمس خانه ایش بددزاده بشب
افتاده از ماهه نایاب مطريق انت که هنرمه نایاب بیش زایکیه در کوزه نوکند برابر
او بشاند اما هنرمه نایاب دیده افتاد بیا و بزد ثامن دگردد پس موضع دود زانجد بد کند و
آنچه در اول مذکور شده بوضع دید آن ریزد و بکذا اندک از اینجا بخوردند و یک
دو ده بزرگ بیامد پس از ادراز افتاد بکذا اندک تایپر و خشک گردد سحق نایاب برجایها بعض طلاق
کنند خامه ابر طلاق هند ریش و زنگ کرد خانه نایاب و پوشید پس بشاند زدن ذائقه در آریح و تخریب
کند که خانه سیاه گردد و انجام مثل افتاب نماید بلکه نور او اعظم در نظر آید اگر از دوده مسحوق
بکیر و بوزن اوز را بمحض رسیده سراج القطب برابر باز پیرج و بنا بکد یک سحق بینها
و بند انجام عجین سازد و بخیب کند تجھیف نایاب دطل و اپنی شرط کلی است پس هرگاه کخواهد
بشد رخانه ثاریک افتاده اینها یاد تینگ کند بینه ز آزاد بخوب که ضریعه عظیم برابر و شنجه افتاب در
آنترل پدیده اید و صدر چهار ریس بیت الدشیز الموت و این خانه ایش که هر که بدو در

مقصد ثانی در علم زیبایا

۶۴

استرار قاسی

و چون امثال دوی افتاده عظیم تر گردد و این بغايت عجیب است بکسر نوره غیر مطفو و سحق کن اما
در سیست پس نصف زن از اکبر متنه منه تر است اما همچنانه مثل دیغان متنه منه تر
لذت دفعه از لذت داشته است اما همچنانه مثل دیغان نه و هر دو اسحق کن و بناوره بیامنیز پس فراز اکبر
لذت دفعه از لذت داشته است اما همچنانه اسجو برابر وزن نوره و سحق نایاب هر دو زابلم برا مینیز و دیگر نایابه
سحق کن ثالخلات تمام و امثال ایچ کامل بیا بد پس این مخلوط را به این داشته اند
بعین سازد و برد پوار و متفق خانه طلاق کن و بکذا در تاخته شوپش هن بشان خالص اندک
اندک از آن روی دیوار کم فاصله شغل کرد و چون افتاد رانچان اهداف زبانه اش پدیدارد
بیش از هم که ناطزان مخیر شوند و صدر سرمه بیت الشمس خانه ایش بددزاده بشب
افتاده از ماهه نایاب مطريق انت که هنرمه نایاب بیش زایکیه در کوزه نوکند برابر
او بشاند اما هنرمه نایاب دیده افتاد بیا و بزد ثامن دگردد کند و موضع دود زانجد بد کند و
آنچه در اول مذکور شده بوضع دید آن ریزد و بکذا اندک از اینجا بخوردند و یک
دو ده بزرگ بیامد پس از ادراز افتاد بکذا اندک تایپر و خشک گردد سحق نایاب برجایها بعض طلاق
کنند خامه ابر طلاق هند ریش و زنگ کرد خانه نایاب و پوشید پس بشاند زدن ذائقه در آریح و تخریب
کند که خانه سیاه گردد و انجام مثل افتاب نماید بلکه نور او اعظم در نظر آید اگر از دوده مسحوق
بکیر و بوزن اوز را بمحض رسیده سراج القطب برابر باز پیرج و بنا بکد یک سحق بینها
و بند انجام عجین سازد و بخیب کند تجھیف نایاب دطل و اپنی شرط کلی است پس هرگاه کخواهد
بشد رخانه ثاریک افتاده اینها یاد تینگ کند بینه ز آزاد بخوب که ضریعه عظیم برابر و شنجه افتاب در
آنترل پدیده اید و صدر چهار ریس بیت الدشیز الموت و این خانه ایش که هر که بدو در

جَاهْ هَانْ طَائِرْ وَأَتْشْ بَرْ وَبَرْ فَوْزْ دَكْمَهْ فِي الْحَالِ مُشْتَعِلْ كَرْ دَوْهَرْ جَنْدَ بَازَانْ بَراْوَ بَارِدَ يَابِفْ
بَراْوَ بَرْ زِدِيَا خَاكْ بَرْ وَبَشِنْدَ مُنْطَفَهْ نَوْدَجَنْدَانَكْهَ اَبْ بَرْ وَبَرْ زِنْدَ اَشْتَعَالْ اوْزِيَا دَهْ شَوْوَانْطَفَهْ
اوْمِيدِيَرْ نِيلْتَ مُكْبِنْدَ مَلَولْ دَرْخَلْ جَنْا فَهَهْ دَرْعَلْ سَاقْ مَذْكُورْ شَدْ وَصَلْكَهْ وَقَمَرْ
فَتَلْهَهْ الْمَلَكْ ذَانْ فَتَلْهَهْ اَبْتَ كَهْ جَوْنْ اَفْوَخَهْ شَوْمَرْ بَكْدَيْكَهْ اَبْصُوتْهَلَانَهْ بَيْنَدَازَ اَتْشْ
اَفْرِيدَهْ سَلَهْ وَاَبْسَلْ بَراْبَنْجَهْ سَتْ كَهْ بَكْهَهْ عَيْنْ سَلَهْ وَانْ عَرْغِيْبَهْ كَهْ سَماَهْ كَوْبِنْدَ دَرْوَلَيْتْ
بَيْنْ بَيْارْ بَاشَدْ وَدَكْرَ اوْرْ قَلَنْ شَرْفَيْتْ كَهْ حَشْعَالْ بَرْ قَمْ حَضَرْ مُونْهَهْ نَازَلْ كَرْ دَابِنْهَهْ بَودْ
بَاتْرِيجَيْنْ جَثْ قَالْ جَلْ ذَكَرْهَ دَانْ لَنْ اَعْلَمْ الْمَنْ وَالْتَّلَوْنَهْ وَچَوْنْ دَبَئَهْ اوْبَدَتْ اَيْدَ اَسْرَادَهْ
يَكْدَيْكَهْ بَانِدْهَهْ مَالَهْ دَرْدَانَهْ زَجَاجْ هَفْ رَوْزْ شَوْمَرْ بَاَبْدَادَچَوْنْ عَصَانْ الْطَّهَرْ بَرْ اَذَانْقَدَهْ
۱۳۰هـ تَقْعِيْدَهْ صَافَهْ بَاَ اوْ اَمْجَهْ دَرْچَاعَذَنَهْ بَسْرَيَادَهْ كَرْ دَوْهَرْ جَنْدَهْ وَفَتَلْهَهْ اَزْقَطَنْ بَوْمَلَخْ سَاخَهْ
دَرْمَيَانْ جَلَهْ بَامْدَا فَوْخَتْ تَاهَهْ كَهْ دَزَانْجَلَسْ بَاشَدْ بَكْهَهْ اَبْصُوتْ فَرْشَكَانْ بَيْنَدَازَ اَتْشْ وَانْ
نَزَدْ بَكْهَهْ بَانْهَانْهَهْ بَيْتْ بَيْنَدَهْ دَانْ بَغَاهْ بَعْجَيْسَتْ وَصَلْكَهْ كَيْمَهْ فَتَلْهَهْ الرَّجَعْ وَانْ
فَتَلْهَهْ اَبْتَ كَهْ جَوْنْ رَمْسَرْ جَهْ بَرْ فَوْزْ مَدْهَرْ يَكْدَيْكَهْ اَبْصُوتْ زَنِگَانْ بَيْنَدَ بَارِدَهْ هَاسِهَهْ
موْهَاهْ جَعْدَهْ بَهْ اَسْطَرْ وَعَلَشْ جَنَافَهْ كَهْ فَتَلْهَهْ اَزْخَرْ قَنَوْسْ بَارَكَوْهْ سَيَاهْ بَرْ وَغَنْ زَبَقْ كَهْ
مَخْوَطْ بَدَهْ ۱۴۰هـ تَقْعِيْدَهْ بَاشَدْ مَلَخْ سَاخَهْ دَرْمَسَرْهْ سَيَاهْ تَعْسِيْرَهْ كَنْدَوْهَهْ
الْزَّبَقْ بَرْنَالَهَهْ اَنْ بَرْدَهْ بَرْ فَوْزْ دَرْرَسْطَهْ جَلَهْ كَهْ اَنْصَوْتَهْ كَهْ مَذْكُورْ شَلْهْ وَنَمَادَهْ نَوْعَهْ
حَدَّيْكَهْ بَيْهَهْ ۱۴۱هـ تَقْعِيْدَهْ ۱۴۲هـ تَقْعِيْدَهْ ۱۴۳هـ وَفَتَلْهَهْ اَزْوَيْهْ مَتَرْبَهْ سَازَوْ دَرْچَاعَذَنَهْ
اهْنَيْنْ بَرْ وَغَنْ لَوْلَهْ بَرْ فَوْزْ اَمَاتَهْ بَاَيْدَهْ كَهْ دَزَانْخَانْهَهْ بَوْغَهْ بَانْهَهْ دَرْوَقْ سَكَوَانْ اَشَرْ
عَظِيمَهْ بَوْ نَوْعَهْ بَكْهَهْ دَرْدَهْ بَنْفَشْ مَقْدَارَهْ ۱۴۴هـ تَقْعِيْدَهْ ۱۴۵هـ فَسَارِينْ رَافِكَنْ
وَبَلِينْ بَرْ وَغَنْ بَفْشَرْ چَاغْ بَرْ فَوْزْ دَوْهَرْ جَهْ کَانْ خَالَصْ بَاَبِدَهْ خَاصَيْتَهْ بَهْنَيْنْ اَسْتَ نَوْعَهْ

مَدْهُوشْ كَرْ دَوْعَقْلَهْ اَرْهَهْ مَلَوبْ كَرْ دَعْدَهْ بَعْدَ اَنْمَلَهْ بَيْنَكْ بَلْخَوْدَهْ اَيْدَهْ فَصَلْدُهْ وَتَمَرْ دَهْ
عَجَائِبَهْ كَرَاتْ وَفَتَابَهْ فَانْ هِيجَهْ وَسَلَهْ اَسْتَ وَصَلْ اَقْلَهْ كَهْ مَشْعَلْهَهْ ذَانْ كَهْ اَبْتَ
کَهْ جَوْنْ بَرْ فَوْزْ مَدْهُورْهْ وَأَكْرَابْ بَاَسَرَهْ بَراْوَ بَرْ زِنْدَهْ اَشْتَعَالْ اوْزِيَا دَهْ كَرْ دَدَهْ ۱۴۶هـ
۱۴۷هـ تَقْعِيْدَهْ ۱۴۸هـ طَالَقَوْنِهْ وَزَكَرْهَهْ بَصَمَدْ بَازَدَهْ بَيْنَدَهْ بَيْنَدَهْ بَيْنَدَهْ بَيْنَدَهْ
۱۴۹هـ تَقْعِيْدَهْ ۱۵۰هـ غَيْرَ مَطْعَهْ جَزوَهْهْ وَازْقَنْهَهْ نَصْفَهْ جَزوَهْهْ وَبَأَيْكَدَهْ بَيْرَعْجَيْنْ كَنْدَهْ
بَوْذَنْ قَهْرَارَهْ سَلْحَاتْ بَرْهَهْ وَمَثَلَهْهَهْ اَوْزَهَهْ سَنَكْ بَيْثَ بَحَرَهْ بَيْانْ بَرْ زِمَبَرْهْ وَنَكَاهْ ذَارَدَهْ بَيْسَ
بَكْهَهْ بَيْهَهْ ۱۵۱هـ تَقْعِيْدَهْ ۱۵۲هـ يَابِسَهْ اَنْقَدَهْ كَهْ خَوَاهَهْ رُوسَهْ اَجَحَهْ وَاذْنَابْ بَيْشَانْ ذَانْ
دَوْرَكَنْ دَسْحَوْهْ كَنْدَهْ بَاَمَلْهَهْ رَوْعَنْ اَنْزَبَقْ خَالَصْ دَفَنْ كَنْدَهْ بَاَنْزَهْ دَرْزَهْ بَيْلَهْ چَهْلَهْ شَيْلَهْ
رَوْزَهْ دَرْهَهْ بَيْخَهْ رَوْزَهْ بَخَدِيْدَهْ بَلْهَهْ وَهِيشَهْ اَنْرَابَهْ بَرْ كَرمْ تَرْتَبْهَهْ بَهْ بَعْدَهْ بَيْلَهْ چَهْلَهْ رَوْزَهْ دَهْ
شَهْ بَاَشَدَهْ بَانْ کَهْ طَالَقَوْنِهْ بَاَبِدَهْ بَيْنَهْ هَنْ بَاَلَيْدَهْ وَاجَزَهْهَهْ مَذْكُورَهْ مَحْفُوظَهْ بَرْ وَأَبَدَهْ تَجْفِيفَهْ كَنْدَهْ
نَارَهَهْ كَهْ مَحْكَمْ شَوْرِيْكَهْ بَارَهْ بَذَانْهَهْ هَنْ مَلَخْ سَازَدَهْ اَتْشَهْ دَرْاَوْنَدَهْ كَهْ مَشْتَعِلْ كَرْ دَوْهَرْ جَنْدَهْ
كَهْهَهْ دَرْاطَفَهَهْ اوْ كَوْشَدَهْ مَيْرَهْ شَوْرِمَكَهْ اَنَّكَهْ طَقَشْهَهْ نَدَهْ زَامَشَيْلَهْ رَوْزَهْ دَرْسَرَهْ اَغَارَهْ بَعْدَهْ
اَنَّ کَهْ زَابَدَانْ هَمِرَكَنْ دَسَهْ رَوْزَهْ چَانْ مَغَوْهَيْدَهْ اَرْدَهْ تَاَشَعَلَهْ اَوْفَرْ وَنَشِيدَهْ وَبَنَكَهْ رَمَشَعَلَهْ
بَاَيْدَهْ بَهْ دَوْبَرْ وَخَتْ وَأَكْثَرَهَهْ بَهْ شَعَلَهْ سَلَاطَنَهْ اَنْكَازَهْ بَاَيْدَهْ قَهْيَهْ کَهْ دَرْشَبْ سَوَارْشَوْنَدَهْ وَبَارِدَهْ بَكْهَهْ
پَدَبَلَهْ بَاَدَهَهْ بَيْقَهْ وَعَنْفَهْ وَزَدَهْ نَوْعَهْ بَكْهَهْ عَجَ قَوْبَكَهْ بَرْغَهْ وَاجَنَهْ بَزَرْ بَعْجَهْ
اَسَتَهْ جَوْنْ شَبَتَهْ طَيرَهْ طَيرَهْ بَيْانْ كَنْدَهْ وَشَبَنْهَهْ وَچَوْنْ چَرَاغْهَهْ تَاَبَدَهْ اوْزَاخَشَهْ بَارَهَهْ وَغَنْ زَبَقَهْ
خَالَصْ سَحَقْهَهْ بَاَيْدَهْ دَرْشَيْشَهْ صَافَهْهَهْ کَهْ سَرَشْ بَصَهْرَهْ وَملَحْ مَحْكَمْ بَنَدَهْ دَرْزَهْ بَهْ دَهْهَهْ
رَوْزَهْ بَهْ بَلَهْ بَلَهْ کَهْ بَرْاَغْ دَرْاَنْهَهْ وَغَنْ حَلَهْ بَلَهْ بَلَهْ بَلَهْ بَلَهْ بَلَهْ بَلَهْ بَلَهْ بَلَهْ ۱۵۳هـ
هَبَنْ ۱۵۴هـ وَبَرْمَوْهَهْ تَرْتَبَهْ تَرْتَبَهْ کَنْدَهْ وَبَحَلَوْهْ مَذْكُورَهْ بَاَلَيْدَهْ بَرْ بَرْ بَرْ

و شم مذکور فلک برا تر هدایا پیش از بده و صد ششم فیله العمار خاصت
او ایست که چون افروخته گردید آنوضع پیاز کشید نماید بگیر $\text{۱۰۰} \text{ ل} \text{۰} \text{۰}$
او ایست $\text{۱۰۰} \text{ ل} \text{۰} \text{۰}$ و اذناب عده داشت $\text{۱۰۰} \text{ ل} \text{۰} \text{۰}$ و بیض المثلود
هم زا سحق کند و مقویه الوده بدهن العقرب بیاردوان این مسحوق بر قو پاشد در چراغ
اهن بد هن سبق برافروزد و اصل ایست که قبل از اتفاق این ببریض لمل پیخیر کند و حبس
دخان شرط کلی است که هوام متلاشی شود و اگر چه یادواز $\text{۱۰۰} \text{ ل} \text{۰} \text{۰}$
برآتش افکنند عمل کامل نبود و صد هفتم فیله الطیوچون این فیله مشعل
شلومرغان بر و عصا پیر امثال این بطور دنایند کم طیران میباشد همچ بدان ذاتان بد
نمی باشد عمل شرط بد هن نمط ایست که بگیر $\text{۱۰۰} \text{ ل} \text{۰} \text{۰}$ از $\text{۱۰۰} \text{ ل} \text{۰} \text{۰}$ آخر و
 $\text{۱۰۰} \text{ ل} \text{۰} \text{۰}$ او و فیله لازم است که $\text{۱۰۰} \text{ ل} \text{۰} \text{۰}$ بسازد و این مذکور را کوفته و مقلاه $\text{۱۰۰} \text{ ل} \text{۰} \text{۰}$
نه $\text{۱۰۰} \text{ ل} \text{۰} \text{۰}$ غایق براو پاشید در این پیچی خیره ناؤس ملغوف گرداند و در
سراج بد هن لا ولا برافروزد و هر که بذا خانم دناید مرغان سبز پیند پر فاز آمد و وان هر
طرف طیران اغاز کرده و در فخر و گیر او و ده که داس سو اپن و ذنب و و سر اپو صفاک و دم
او که بکه هفت تغیین یافته باشد نیزج بر $\text{۱۰۰} \text{ ل} \text{۰} \text{۰}$ داشت $\text{۱۰۰} \text{ ل} \text{۰} \text{۰}$ در
میان فیله هدی برو غن لا ولا برافروزد همین عمل کند و صد هشتم فیله الرقص و
این بزنان مخصوص است هر پیر اکه نظر بر این فیله افروخته اند فرخناک شو و برقع دد
اید و بچشم دا برو اغاز کوشید و باز پی کن و خواهد کم خوار این زمین فکنند نزد پیش باشد که از
غایی طوب بجهت بیه و شش شو و عمل شرط ایست $\text{۱۰۰} \text{ ل} \text{۰} \text{۰}$ ایش بگیر مسحون کن و
بر خرم از کان فتای و فیله ساز بشرط آنکه بعلت $\text{۱۰۰} \text{ ل} \text{۰} \text{۰}$ سوده بد هن

دیگر بکر صبر برآق و سرخ داشتند
فیله از مرغ مطروح در میانه نلاه میان ملطف سازد و بروغن زست بر
افروزد و صلچهار مرغ فیله است که چون افروخته شو وجود
حضور مجلس بعایت مکروه نمایند چون جمیع که بر سمت من مبتلا شده اند بکر استخوانها
که نلاه نباشد نلاه نباشد است باید که آن نلاه نباشد
مشوب بلونه دیگر نباشد مقداری از نلاه پنجه او و ماخوذ اول زا سحق کند و
ما خوذ ثلثه زادوب نماید هر دو زاباهم منتج گرداند و از خرم نادوچ فیله سازد و بدین وفا
ملطف کو زانه در چرا غذانی بر افروزد باید که آن چرا غذان اختر نباشد و بدین زست
صاف مملو تا افخر مذکور شد و هم نماید هم در این کتاب اورد که نلاه پنجه هر چو افکم
بکر و نیانلاه نیانلاه او بزامن و خر قرناد و سرافیله کنند با اهان اکفنه شد تلطف نماید
نلاه نلاه نلاه بروئی شرکند بروغن لا ول ابرافروزد روپهای مجلسیان عصمه
هایان حیوان نماید شرط اکله در عمل جمیع قابل ستد منافذ و اعلاق ابوا بست فاهم در صحیحه
اسکنند به نهیز برو اپوچر مذکور است و صلچهارچهارم فیله ایجادهات و آن فیله است که
چون وشن شوئیا پلچهات عظام بظر ابدی عمل براین نوع است که بکر نلاه نلاه نلاه
نلاه و فیله از خرف مطروح میان بیان لاید و نلاه نلاه نلاه نلاه
دروجوفان هنر بدهن بنی در سراج اسوان اختر بر افروزد و در بعضیه رسائل اورد که
فیله از جلد چه کنند بروغن فقط بر افروزد و هم در این کتاب مذکور است که در نلاه
نلاه و نیانلاه بعد از نکره آن مزوچرا در میان نهاده باشد مقداری از دهن ششم
نلاه با روغن زنبق بزمینه در سراج رفید و منافذ بپردازند اسوان و کنند از سلم و

باشد بسته است و بغير افع عمل بکي حرف نزيل آمده كريمه و لکه بالله شهيداً مخدود رسول الله را در خاپناريا پايوح بکند اين عمل از عملها مولاً ناعبد للطيف كلاپنیت که بهم مرشد فلخان در مقدم ساخته او را مسلط کرد برجيم امر و قزل باش فتحه که از عمل فاعل شوخيچه بعد مقدر تصدق ثابت است اشاره مروم بواسطه الله و رئيختان ساخته دان اپله که پادشاه او راه ارغم اصفهان نموده بود چون مهر امرباز و بث باندك ذمله اماک را مارث فارس اف و بآجاوه جلال رسید که ما فوق آن مسؤوليت اين ريز من و چيز باعث اثر دعا است کي اعتقاد دويم مردان و زنان اورده که همچنان و لخشك کرده در تابه بروغن فقط بريان کند مشهور رامقنوں ساخته بگمان روغن برا فروزند هم اهل مجلس اذکور و آناث بقصص زايند و صلطم مر فیله المجد در ايقاد این فیله روحیه که در سایر و بیه مأشند بیش و جو همان اذان مزده همچنان خود کان نورا بذکور اختر سازد و ادویه مذکوره زاده اخیره پیچید روغن زينق برا فروزد و وجه غريب رنطراید هیئت عجیب مشاهده رو و اگر خواهد که اذن ایشان چون اذن حمار نماید بکيره همچنان و لخشك کرده بروگوه نواند ايد چاچه پس پلش از افراد آن جلد بهم بروغن پاسهين برا فروزده هم در سایه اخراج باشد کوش اچون گوش زازگوش نماید و صلطم بازد هم فیله القطع خاصت افریله آنت که چون روشن سازند حضار مجلس بکد پکرزا پسند هم که این عمل خواهد بکيره هم بلطفين پس بکيره دوس نمایند و لخشك نمایند همچنان و لخشك نمایند همچنان فلسطين پس بکيره دوس نمایند و لخشك نمایند همچنان و لخشك نمایند همچنان مسحوق مذکور برا فروزد بزبت صلبه که همچنان و لخشك نمایند همچنان و لخشك نمایند

زينق برا فروزد زانیان کرده باشند و چون این فیله روشن شود روپلش نیز مشاهده نماید شعله امزاوا پنجه مذکور شدار بجهه و رسید نوع عذر بکر چون رمح بجهه برا فروزد که زنان که زنان باشند بکي از ایشان ناماذا لاکه بجهه و جامه بپرسن کند و برصد نزيل از عقل و هوش بیکانه گرد دغرا بکيره همچنان و لخشك دخون تند همچنان و لخشك ددم همچنان و لخشك بعناد بدن دفاع سحق کند از همچنان و لخشك و لخشك وازان فیله ملطخ سازد و در سراج جدید مدهن لا ولا برا فروزکه از ندا و جوار حمال غریبه مشاهده رود و در نخود بکيره داده دفعه کافه مردان و زنان اورده که همچنان و لخشك زالخشك کرده در تابه بروغن فقط بريان کند مشهور رامقنوں ساخته بگمان روغن برا فروزند هم اهل مجلس اذکور و آناث بقصص زايند و صلطم مر فیله المجد در ايقاد این فیله روحیه که در سایر و بیه مأشند بیش و جو همان اذان همچنان خود کان نورا بذکور اختر سازد و ادویه مذکوره زاده اخیره پیچید روغن زينق برا فروزد و وجه غريب رنطراید هیئت عجیب مشاهده رو و اگر خواهد که اذن ایشان چون اذن حمار نماید بکيره همچنان و لخشك کرده بروگوه نواند ايد چاچه پس پلش از افراد آن جلد بهم بروغن پاسهين برا فروزده هم در سایه اخراج باشد کوش اچون گوش زازگوش نماید و صلطم بازد هم فیله القطع خاصت افریله آنت که چون روشن سازند حضار مجلس بکد پکرزا پسند هم که این عمل خواهد بکيره هم بلطفين پس بکيره دوس نمایند و لخشك نمایند همچنان و لخشك نمایند همچنان فلسطين پس بکيره دوس نمایند و لخشك نمایند همچنان و لخشك نمایند همچنان مسحوق مذکور برا فروزد بزبت صلبه که همچنان و لخشك نمایند همچنان و لخشك نمایند

میان اثر افزونه افکند در خانه فرآیند خانه جمله سبز ناید و صَلْحَجَدَهُنْ فَیْلَهُ
الصفع در سایه اپچاغ هر که باشد در دو ناید گفته اند و کس نزد حکیم از فرزندان خوشبخت
کردند که هر پیکد پیر متعلق شده اند چنانچه بی ساعت از هم شکل ندارند دست از مهات باز
داشت طریق چاونا موسرا فرو کذا اشتر اند و بد نایم عظیم از ایشان بمالحق میتوحکم این
فیله زاتریبیت ادو فرموتا هر دو را مجلس حاضر شدند چون یکدیگر را در سایه اپچاغ دیدند
بر جمی از ملاقات هم مشفر شدند که نام یکی پیش روی یکی نسبوانست بود بهم که راهیت شکل
یکدیگر را زانست که این افیله النفر نیز گویند و عمل رچانست که فیله بتا بند از پنجه کنم و
وستوئن میپند و برو و پیزند و سخت بتا بند در شد فیله بنا لصمه ناید رسم جهاده عن
چل برافروزند هر که در پیش اپچاغ باشد و بی خورد ناید مذا اثر سیاه و گوش هنر جناب
شكل او موجب تقریبا شلازا و گفته اند اگر لایل لایل ڈاکت و لایل لایل ڈاکت
دد روکوی کوی پیچند در چرا عذان هر و عن کخواهند برافروزند هم خاصیت بعد فصل
سیم در عجایب درخته و ان هشت عمل است که در هشت و صل مذکور میتو
وصل اول دختر مجلس ام و ایند خبر ملح و عجیب است چون بدین دختر بخیر کند
بر در خانه که بر او مردان باشد هر که در مجلس بی پیکد پیر را بغاٹ بزرگ و جسم بینند
چون میلان و اسیان مانندان و اصل در ایضیح شم ماه است که از ادمعین کویند شم
پیل و چون اند و شم حاصل شو بکنند هم ایل ڈاکت و لایل ڈاکت
ولیشم مذکور بین عجیب کند و چه ما سازند مانند خوبی و در سایه خشکند بوقت حاجت
بر ائم خور کند باید که در خانه من فعل نباشد که در خان پیش رود غریز در و مجره و باید که
دروں خانه نباشد زاستانه هاده که در این خان اهل مجلس همچشم یکدیگر بخایع عظیم و جسم
اند اگر ڈاکت ڈاکت همچشم میگردند و میگذرد تاریخ پیکد پیزند دارد

اجزاء او زاسم نوبت تلهم کند پس ممزوج محو قار و سط او تعییه ناید لشوم دزابت بجیه برافروز
و قبل از ایقاد فیله بخیر کند بمحیق مذکور و چرا عزاداری پس برافروزند اینچه که مذکور مسلم عابنه بطری
در زاید گفته اند اگر خون ڈاکت لایل لایل و دهنچه ردنام برا میزند و در چرا عذان کردند فیله زا
کراز ڈاکت
پانزی هم فیله انجیل چون این فیله برافروزند هر که در مجلس ناید بوصوف شتر ناید و اصل
ایضیح شم دایم ایست که بدن و ماما مذجیه است و سر او شبیه شتروند کرا و در وصل اول در وصل
دو هم در مصل او لم مطوط شد راعیاں ناموس ا صفر چون شم او بگیرند بگذارند خفه مساود رس
بوی بیان ایند در مصباح احضر جلدید برافروزند مجلس سواه مجلس بوصوف شتر آن نموده
شونه بریکه که خرم بوده باشد سرخ یا سپاه یا سفید علی هذا و صَلْحَجَدَهُنْ فَیْلَهُ
التفن و اینچنان فیله باشد کچون برافروزند هر که در نوزاد اپچاغ بنا شد چنان ناید که در کشنه
نشد است و کشنه در ایست و عمل او بر این قانون باشد که بگرد لایل لایل ڈاکت ڈاکت
و دیگر ڈاکت
لایل لایل ڈاکت
ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت
دزابت هفدهم فیله الحضره وان فیله ایست که چون برافروزند خان
و همچه در اوست سبز ناید این فیله زایدین نوع تو ای ای خ که بگرد در کوه پاکنیز کم نوبایش
شش رویه اهار و مقدار اینل سوده بر رو پاشد فیله کند در چرا عذان سبز نو بر و عن ڈاکت
ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت ڈاکت
من نیک زاسر که برو و پیزند و میگذرد تاریخ پیکد پیزند دارد

آستراز قاسمه مقصود ثانی در علم زیبیا

۷۳

دزانه وضع جمع شوندار در دیوار و سقف زمین و از هر کجا باشد لچو نجم شوندار آشان
بروجه که خواهد بکند و صلیخ چمر خندر لجن در محله بدین خندر تجیر
کند هر که انجاب آشادا در لچان ناید که بر کار در یافتن شنر و از دریا هنگ عظیم بزامد و قصد
ایشان ذارد و میخواهد که ایشان از در باید آشان از قمپتست میگردد صوت عمل
ایند خندر چافت که بکرده اذخر بکو قته و ماء البا بوضع دودرم و فرسون سردم و حب الفرجه
پنج درم $\frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴}$ و ششم $\frac{۱}{۴}$ و سیم $\frac{۱}{۴}$ و هشتم $\frac{۱}{۴}$ و نهم $\frac{۱}{۴}$ و دهم $\frac{۱}{۴}$ و یازدهم $\frac{۱}{۴}$ و
او ششم سیم الچرمل او پس جو زایکوبی مجموع زان اشوم بیامپز و بخور سازده هرچه بیکشان
و در ظل بجفیف ناید هر که خواهد تجیر کند براتش که آن طبع هر که هنر غرق کشنه حاصل
شده باشد این هم مذکور شده معاشه بیست دیگر شو و صلیش شه که خندر لجن این
دخته مناسب اهل تجیر است و چون در این کابیع دترجیر یافته هر کاه که بدین خندر تجیر کند در
شب و مرغ $\frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴}$ اجزا هم برابر و مجموع زان عجین کند و
هر چه عامل این دخل زاینها پرسد جواب کوئید ناید که از آشان ترسد که ایشان صاحبین
دخته زاد وست میلارند مطلقاً باید رواضر اراده و مسئیک شایند بلکه لچانها و اینچه
توانند و امیگردانند عمل این دخنر برآوجاست که بگیره جزو هماز $\frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴}$ و مرغ $\frac{۱}{۴}$ +
 $\frac{۱}{۴}$ و ماهی $\frac{۱}{۴}$ و جزو هماز $\frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴}$ و ماهی $\frac{۱}{۴}$ و جزو هماز $\frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴}$ و ماهی $\frac{۱}{۴}$ +
مشترث موشان بدانه وضع توان کرد بگیره حشر که از آن $\frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴}$ بینا خواست
واب از ایکیم و نگاه دارد پرستا ند $\frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴}$ و هر یک لجن از
حق که پس نام بیامپز چنانچه بکسر و شوندار اگر بحث تساوی و هم چنان نگاه داشته باشد پس
به وضع که مذکور شد برخواش انش انش در پیش فهادین و از ایشان در پیش و بخور که بعد از
خشن ابله رو خانه ایان از جن مرده هم بر توجه شوند و گرداگرد تو دز ایند ناید که دل پر نجین د

آستراز قاسمه مقصود ثانی در علم زیبیا

۷۲

نایند هر که بپیرون باشد ایشان از این بزرگ بینند از ایشان بترسله براست ایشان باشد از
بغایت و صلی و تمد خندر لجن ایشان چون بدین خندر تجیر ناید
در خانه هم اینها سپر بظرد راید هم اینها عجیب شکله ای که بلند کان ازان عجیب و متحیر
مانند اصل را پیش لفیر اسپیون آن بدین اید باید گرفت $\frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴}$ +
 $\frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴}$ و مثل طرایمیع این هر شر از این جذاب
باید کوف و پس از آن باید بکرمه زاج داشن و میگردند سبقت ناید کرد و لش مذکور عجین کرد
جهنم امثال همیش باید ساخت و در ظل خشک کرده بیکو خاصلت باید نمود و بوقت حاجت
تجیر باید کرد تا الچر مذکور شده معاشر بیله شو و صلسیم در خندر لجن ایشان
چون خواهد که از همچه تجیر باید الچر در کارهای خواهد شد از خروشتر و ظاهر کردد
هر خانه که خواهد در اخانه خواب باید فرموع علش بگیرد $\frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴}$ +
کرده و مرغ $\frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴}$ اجزا هم برابر و مجموع زان عجین کند و
شب بدان بخور سازد در خانه و در اخانه خواب کذاالت در خواب بینند که او زان ایشان
خواهد جریان دارد کن از غریزه که این هم بر کرده بود ریابت فیض استماع افتاد که واقع نداشت
بتکرار احیان ایشان در خانه دخندا الفارة و این خسم مفید است دفع
مضترث موشان بدانه وضع توان کرد بگیره حشر که از آن $\frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴}$ بینا خواست
واب از ایکیم و نگاه دارد پرستا ند $\frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴}$ + ای اجزا و بکرمه
 $\frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴}$ + ای اجزا و بکرمه
جویی و هر یک را از $\frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴} + \frac{۱}{۴}$ و $\frac{۱}{۴}$ مرغ $\frac{۱}{۴}$ +
زاج زاج زایکوبی بیزد و باید بکرمه زاج داشن و بصاره مذکور عجین کند و
جهنم اسازد بزایکوبی او خشک لند رسایپرین در هر خانه که جهند ایان تدقیق کند موشان

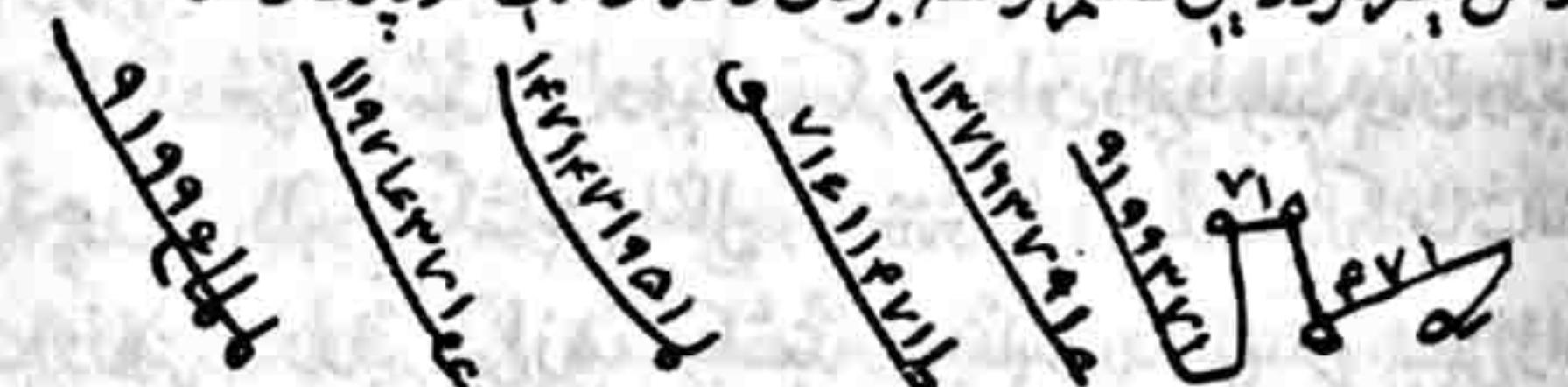
به مزه للا ته ه ته بنه ته للا مکلر سازد و سوا ذا زا بین بر دنا و قه که
چون خاک مفید گرد پر ناب صحن تر سازد و بوبید هرچ خواهد بعد از جغاف بمحض جمع مهر
نند که از تکا بورق الفضه باشد در خشنده که وصف او براه و صل است یعنی کا بث
الثار ذان مکنوبیت که بر و کا بته ظاهر باشد چون تزدیک ائم برند ظاهر شود
برنیک و عمل ائم که بوبید بر کاعده به ته للا ه ته للا ه ته للا ه ته
له للا ه ته و بعد از جغاف مطلقا ظاهر باشد اما چون باشند تزدیک برند خجنه سپاه
پدیده اند آگر کا بث به مزه ه ته للا ه ته للا ه ته للا ه باشد سبز پدیده اگر گرد و آگر ه برا
له للا ه ته بود خجنه زرد اشکار گرد و آگر رونم مزه ه ته للا ه سه و زد را ثاب بحمد
و ازان لی بوبید بدان چیزه نوشته زرد پدیده چون باشند گفته اند که چو با ثاب
در زبل الفرس فن کند تزدیک تبدیل فیل اجر لازمه تعریفات که بزم کشند بعد ازان
پرون ارد و خشک کنچو خواهد که کسی از رخواب کند فله پنیر بانک برو عن کلها فایل و ده کرد
در مخین خود فهم متعال از اینجا با متعال عو و مزنجوش بخوار که بخار او بد ماغ هر کسی سد
نی اخال رخواب و دوا الله تعالی اعلم بالصواب فصل حیه اهی در عقاب الكتاب این
فصل هشت و صل است و صل اول کا بث البیرون این چنانست که بر قشر داخل
بسیه ملوق خجنه نوشته پدیده که بعیض نوع ازاواز المیوان کدو عنیش بر این نمکت که
بکه و بیشه خام و آگر طریق باشد همرو ه ته للا ه ته للا ه حل کند بدان بر و بوبید هرچ
خواهد باشند با اثاب خشک کند پکه باره تکرار نماید هرچ مکرر گرد طبعه بود و چون این
بسیه همچه گرد و سیار باز کند نوشتم بوسیله او ناشد رغابت درسته که بعیض نوع زائل
نمکرد و صل اول و تیم کا بث الفضه و این کا بیت کم بروق هزا باز رفان بوبید چنان
نماید که بنفره علول نوشته اند صفتی چنانست که بکه ه ته للا ه ته للا ه ته

آله و هرچ در خواهد را بپرسی حاجیه که دا ه عرض کنیه و آگر که بپرسی ای این که هفته روزه
دا شتر باشد چوانی نخورد و هر روز هفت نوبت دعا فریشا و خواهتم او خواند هیز بود
چه جریت او در این وقت بپشت لاشد دل آفونه تو عمل او کاملتر و صل هفت
در خنر ا لنومر چون بدین ختنه تجربه کنند هر که در انجلس باشد فی الحال در خواب د
و عمل اینست بکه بزد راحجه و بزر للا ه ته للا ه ته للا ه ته للا ه ته
له للا ه ته للا ه ته و جند بیست و هجده عمال و ته للا ه ته
له للا ه ته و صحن التوت و افون مصیر و مجموع آکوفه راعصاره ه ته للا ه ته
له للا ه ته بی امینه و در حلقه از ته للا ه ته مضم کرده مسند الرا من که هفته
در زبل الفرس فن کند تزدیک تبدیل فیل اجر لازمه تعریفات که بزم کشند بعد ازان
پرون ارد و خشک کنچو خواهد که کسی از رخواب کند فله پنیر بانک برو عن کلها فایل و ده کرد
در مخین خود فهم متعال از اینجا با متعال عو و مزنجوش بخوار که بخار او بد ماغ هر کسی سد
نی اخال رخواب و دوا الله تعالی اعلم بالصواب فصل حیه اهی در عقاب الكتاب این
فصل هشت و صل است و صل اول کا بث البیرون این چنانست که بر قشر داخل
بسیه ملوق خجنه نوشته پدیده که بعیض نوع ازاواز المیوان کدو عنیش بر این نمکت که
بکه و بیشه خام و آگر طریق باشد همرو ه ته للا ه ته للا ه حل کند بدان بر و بوبید هرچ
خواهد باشند با اثاب خشک کند پکه باره تکرار نماید هرچ مکرر گرد طبعه بود و چون این
بسیه همچه گرد و سیار باز کند نوشتم بوسیله او ناشد رغابت درسته که بعیض نوع زائل
نمکرد و صل اول و تیم کا بث الفضه و این کا بیت کم بروق هزا باز رفان بوبید چنان
نماید که بنفره علول نوشته اند صفتی چنانست که بکه ه ته للا ه ته للا ه ته

نکته مکتوب میگرد دنکتر اول تعین الخلل داین عمل بسته بازنافع چه در موضعی که خلل عمل نباشد و خواهد که پیدا آید بسیار شوید پس از تحصیل آن تواند کرد و در بعضی قرئیم که برکار دشمن صراحت در دیار صمید این علی امام بیان دو زمینه بیان حاصل میکند و حصل آن جاین نوع است که $\text{۶} + \text{۴} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱}$ که همه فاهم بروانگذشتم باشد بیان آنها در شب چنان نماید که گویا بر م محل نوشته باز بعضی مخاطر خود را در روز اشکار نماید و در شب از قدر میگذرد که بگویان که چون خون باز ایستاد گوش دهان و خجرا و جسم ثابت منافذ اور امداد نماید و موضع حکم و این چنانست که موادی به بعضی از اعضای او بروید و وجهی که توان خواند نامه نالغتیم یا بقیه و این بناست محبت است بگیرد $\text{۲} + \text{۳} + \text{۲} + \text{۴} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱}$ او رده اند و صد ششم کابیت اشعاری یاریک که از کان نافض نمایند چیز موضعی و خبر نرفت تازه طلاکند تاهو امطلفا پیرن نزد و بد و نزد پیرن باید پر جوب سپه بگیرند بروز زندمرة بعد از خفته شاجهی است خوانهای او ریزه ریزه گردد و بناید که هیچ جمپوس و سوزاخ نشود و پیاره نگردد کم بطلان بعمل راه باید پس اند بوج مخصوصاً در موضعی مخصوص بگذارند که بعد از چند روز تمام خلل گردد پر ایشان را بکیر و بد سوید که مقر راست بسیور یا پیدا کند میازل بجهت ایشان تعیین نماید که عسل در غابر زیله ایشان حاصل شود نکثر قافیه تعین العقرب ربعی او قات بد هن عقربا حاج چه اند جمیع بعضی معانیان چون حجر الماء این کتابی است که برخواهی استاد توان نوشته و اگر از فوه بفعل اهل غیر بجزئه باشد بگیرد $\text{۵} + \text{۴} + \text{۳} + \text{۲} + \text{۱} + \text{۱}$ مینه تآب نامه $\text{۶} + \text{۴}$ بامغزده و روابیت سحق نماید از لین حکم برخواب کتاب نوشته پیدا باید و صد هفتم کتابه و جه الماء این سنگ نوییند نوشته ظاهر گرد و این نیاز غرائب بیاورد سینه که خواهد اگر سرخ باشد بجهت ما بیمه و اکونیزیه مابل بود عمل کامل نمایند از ایشان کرم کنند به $\text{۳} + \text{۳}$ مینه $\text{۴} + \text{۱}$ بنوید برخواهی شد سده شانه روز در خل $\text{۲} + \text{۱}$ افکند پس ازان پیرن ارد و مقصو خاصل بتو اصل فانی در حبل و دکول و مضمون این اصل دار و فصل میگردد فصل در حبل فان چاره سازی نمایند و از جمله آن سه نوع درست سهل اورده شد و صد اول در تعانی و ازان سه

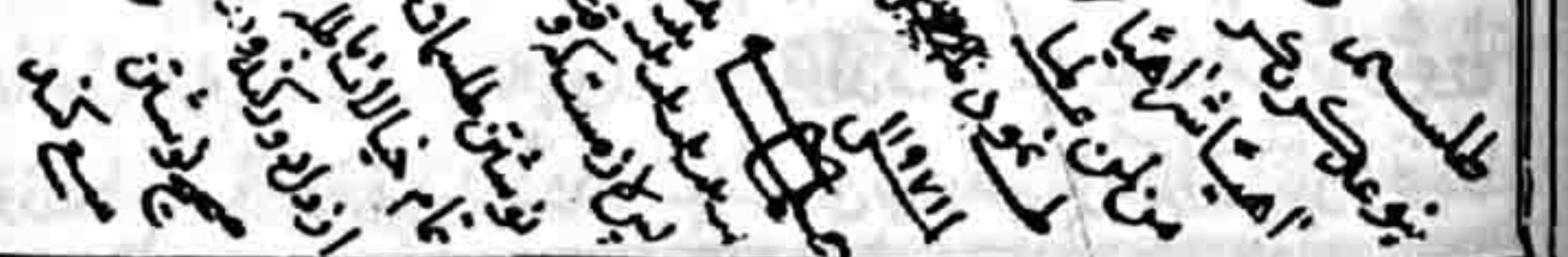
خانست که $\text{۲} + \text{۳} + \text{۲} + \text{۱} + \text{۲} + \text{۱} + \text{۱}$ بیامنیزند و بدان کتابیه کنند و زد $\text{۳} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱}$ آنرا مرا ره $\text{۳} + \text{۲} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱}$ نایکد پر خلط نمایند بقلم غلط چیز نویسند در روز اشکار ابیانش داشتند و میگردند نوشتم نزد بعضی مخاطر خود $\text{۳} + \text{۴} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱}$ او رده اند و صد ششم کابیت اشعاری یاریک که از قدر میگذرد $\text{۲} + \text{۳} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱}$ که موادی به بعضی از اعضای او بروید و وجهی که توان خواند نامه نالغتیم یا بقیه و این بناست محبت است بگیرد $\text{۲} + \text{۳} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱}$ او رده اند و صد هفتم کتابه و جه الماء این کتابی است که برخواهی استاد توان نوشته و اگر از فوه بفعل اهل غیر بجزئه باشد بگیرد $\text{۲} + \text{۳} + \text{۲} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱} + \text{۱}$ بامغزده و روابیت سحق نماید از لین حکم برخواب کتاب نوشته پیدا باید و صد هفتم کتابه و جه الماء این سنگ نوییند نوشته ظاهر گرد و این نیاز غرائب بیاورد سینه که خواهد اگر سرخ باشد بجهت ما بیمه و اکونیزیه مابل بود عمل کامل نمایند از ایشان کرم کنند به $\text{۳} + \text{۳}$ مینه $\text{۴} + \text{۱}$ بنوید برخواهی شد سده شانه روز در خل $\text{۲} + \text{۱}$ افکند پس ازان پیرن ارد و مقصو خاصل بتو اصل فانی در حبل و دکول و مضمون این اصل دار و فصل میگردد فصل در حبل فان چاره سازی نمایند و از جمله آن سه نوع درست سهل اورده شد و صد اول در تعانی و ازان سه

مبلول سازد و در موضعی از هر که مترسم کم باشد ذاب به مدهش ماهیان انجاگردا پند و
بدست تواند رفت نوعی بکر بکر خوش و بکوبیدن تم مزه + نه $\text{هـ} \text{تـ} \text{نـ} \text{هـ} \text{هـ}$
کذا خش عجین کند باد فرق $\text{هـ} \text{لـ} \text{لـ} \text{اـ} \text{وـ} \text{ذـ} \text{بـ}$ بدین دو املتح سازد و ذاب
افکند ماهیان بسیار بزان جمع شوند ام در کشید که همه اینها گرفتار آپند نکند
چهار مر صید طبیعیه مزه $\text{هـ} \text{نـ} \text{هـ} \text{هـ} \text{هـ}$ هاده $\text{هـ} \text{لـ} \text{لـ} \text{اـ} \text{وـ} \text{ذـ} \text{بـ}$ و هر یکی از جاذبای
باهم بیامیزد در خیر کن هر طیه از این خبر نخورد بخود گرد و شواند پر بیرون بکرده و
خواهد که بهوش آپد باشیر بیاپد شست نوعی بکر بکر بکر از حیوانات و ملتح
سازد به $\text{هـ} \text{هـ} \text{هـ} \text{هـ}$ $\text{هـ} \text{لـ} \text{لـ} \text{اـ} \text{وـ} \text{ذـ} \text{بـ}$ هاده $\text{هـ} \text{لـ} \text{لـ} \text{اـ} \text{وـ} \text{ذـ} \text{بـ}$
 $\text{هـ} \text{هـ} \text{هـ} \text{هـ}$ هر مر غمچه که از این ذات نخورد بمر زین افتد قوت طیان نداشته باشد چنانچه
بدست توان گرفت و چون بکر و خواهد که ناهوش آپد بطبیت طبیت ردهن او ریزید و اگر
روغن پیش نگردد این طیه ای نوشته بگردان و آندازند فی الفور پرواژ کند

طیان ۱۱۱۷۱۴۷۱ ۳۷۶۳۱۹ ۶۷ ۶۷ ۶۱ ۴۷۱
حصہ ۱۴۱ ۹۱۱۷۱۴۷۱
عام ۲۷ موعده ام اطعه ام اطعه ۴۷۱

صهیعه مع طهیعه نور عصمه طی صاحب ارجیوش نور طع

عقار بعمل سابق بیست نوعی بکر که حضرت والد علیه الرحمه نبوشه اند بکر $\text{هـ} \text{لـ} \text{لـ} \text{اـ} \text{وـ} \text{ذـ} \text{بـ}$
سبز قازه و اتزام بکوبیدن زمین پاک زا اب نند مدققر ا
باز زمین هد کاسه ناطرف پکر برسان نکون کند چنانچه هوابذون و نرود بعد از سه
روز همه احزاک زدم شده باشد نکتہ ثالث شر تغییں احیان انقدر از $\text{هـ} \text{لـ} \text{لـ} \text{اـ} \text{وـ} \text{ذـ} \text{بـ}$
که تواند بدست اردواز نلاز $\text{هـ} \text{لـ} \text{لـ} \text{اـ} \text{وـ} \text{ذـ} \text{بـ}$ اند $\text{هـ} \text{لـ} \text{لـ} \text{اـ} \text{وـ} \text{ذـ} \text{بـ}$ انقدر که اهاد روی
غمتو و اند شد پس چهار هفته ایند کور زاده طرف حاجین در زبل تعفین کند با این این
و چون ایند همه بکدرد چنان سخ گزند کشیده متولد شوند از اینها پر چند لازمت و
اگر خیای $\text{هـ} \text{لـ} \text{لـ} \text{اـ} \text{وـ} \text{ذـ} \text{بـ}$ چانو $\text{هـ} \text{لـ} \text{لـ} \text{اـ} \text{وـ} \text{ذـ} \text{بـ}$ ایند $\text{هـ} \text{لـ} \text{لـ} \text{اـ} \text{وـ} \text{ذـ} \text{بـ}$ کو بند
چنان بزرگ و پر زهر ترید بذارد و صلدر و تیر در پیش این نیز از اعمال نا افراد
و چهار نکشد را پنای میگردد نکتہ اول صد اسد بکر $\text{هـ} \text{لـ} \text{لـ} \text{اـ} \text{وـ} \text{ذـ} \text{بـ}$
 $\text{هـ} \text{لـ} \text{لـ} \text{اـ} \text{وـ} \text{ذـ} \text{بـ}$ و تعفین کند تا و فی که محل گرد رهه او پس باشند تماح بیامیزد
و برجمهه خود بالدوون بشیر سلخود زابر او افکند فی الحال او زا بذست بکر و شیر را
مخال حرکت نامد نکتہ دو تیر صد تماح و این بغایه غریب است و که اینکار تواند
کرد که خود را ششم چرخون چربا زد و بینکند و تماح که مطلقاً فوت از تماح بود تا ان
کن بکر و برشید هر دو چشم او زا بذست نکتہ هی تی صد سه میان ذار و بیست
که چون ذاب افکند ماهیان هم بر مجمع شوند از هر گوش چنانچه بذست توان گرفت
 $\text{هـ} \text{لـ} \text{لـ} \text{اـ} \text{وـ} \text{ذـ} \text{بـ}$ $\text{هـ} \text{لـ} \text{لـ} \text{اـ} \text{وـ} \text{ذـ} \text{بـ}$ و بکوبیدن $\text{هـ} \text{لـ} \text{لـ} \text{اـ} \text{وـ} \text{ذـ} \text{بـ}$

عجین کند از این ابتکل گوئی بزار در شتر در بند و ذاب او بزدهم ماهیان که در زان خویله
باشد برجم گرددند نوعی بکر بستاند بول $\text{هـ} \text{لـ} \text{لـ} \text{اـ} \text{وـ} \text{ذـ} \text{بـ}$ و صحیفه میان

استراز قاسیه مقصود شاهزاده رضی

۸۱

بران اشیانه افکنده بیچ رو پرواز نکند نا او زایکه هند و صلی سیم که علم نهنجان
و این عمل تعلق به لپهادار دامپون رکاب مذکور تو اورد شد زیرا الموزه عمل
باید کرد و قبیه که قرار از برج ثابت بعد متوصل در آگاهان سعد هر تو اولی و عطلاور متصل
بزهرو یا مشتری که پکی از سعو است و چون اینکار خواهی که باز بفرآورید اتفاق نهاده
ست همچه همچوین کتبه نهاده همچوین که و بوزن آن عمل نصل نیان اضافه کن دانه
از ایند و از درجخیز شیرینه از اطعمه نیا اشرب هر که خواهی ده که مطلقاً از تو سر بر تو انکرد و خواز
هزاری تو سازد نوع دیگر یکه دیگر همچوین که و خود
و قبیه که قدر متصل نیاشد بطرار دوار ابر مفال اب نار سبیله بسود و حق ناید بنیکوبه سریش
بمقداری از همچوین که و قلته شهد و مصیر نیان اضافه کن و بد هر که طلوبت نیاز دوستی
تو بیکار گردند نوع دیگر یکه دیگر همچوین که و خود
ت همچوین که از هر یکه دانه که بکوب بعمل مضم ساخته نظیم نایتیب کن در
شنبه از حلاوه هر که ده از بخت تو بیطاقت و بیکار گرد و گنه اند از همچوین که و خود
ت همچوین که جزویه و همچوین که جزویه غریج بصل چون رطعام نایشیب یکه دیچه او زا
حت عظیم نسبت نایودست دهد نیز بخی البعض یکه ده همچوین که و خود
ت همچوین که جزویه و همچوین که جزویه داین هر دو زای جزویه همچوین که و خود
ت همچوین که سم کند دار رفاقت باز هر سه بوزن ضافت ناید بذکر بخوازند در طعایه
حامض نیز خاتمه نیان ایشان حلقوه و بعض پدیده ایشان نیز بخیه الرمل یکه ده همچوین که
ت همچوین که و بروضن ت همچوین که حل کند و بخارج اجفان که ناید در فحی عن قادر
شود تا وقیه که باعسل محکنند در کتاب خواص الاشتہام هست که اگر بکیهند شو

معصل طبع در علم رهیما

۸۰

نوع دیگر کبوتر از این عراق و عرب بدین چله حمامات مردم اصله پیکند
عمل چنانست که همچه همچوین که همچوین که همچوین که همچوین که همچوین که همچوین که همچوین
ت همچوین که همچوین
روز بعد از آن خشک کرده بکبوتران اموخته خود میخوازند پس اینکه دیگر دارند
میباشد کبوتران بگری ایشان میل میباشد هر کبوتر که زانه ایشان چیز و ذات از ایشان
شپید او را بعایم موافی نیست با اهفاد پیدا مده بیچ و جراز ایشان جذابیتی دارد هر جا
میباشد این کبوتران موافی نیستند ناید نزول میباشد و پنهان چاگانه نزول
میباشد نوع دیگر طلم الطیواست و اگرچه این نکره از علم طلم نیاشن از علم شعبد اما
نتیجه مؤلف کرده میباشد بگیر صلامند زاویه و بزند همچوین که همچوین
ت همچوین و شم اور دانلو پاک و در زبل النقر چهل روز دفن کند هر یکه و زبند بدل ذبل ناید
ذایم این خفره میباول توطیب ناید چنانچه رسم است در این ایام جانوچ منولد گردید که سرو
رو او مثل روسکا و ناشد بدن او بیست سی کم فاصله ایان ڈایر را بلطف بیوان و قیمت
گویند چون این ڈایر چشم بگشاید بخاخال خون نهاده همچوین که دهد که بناشمد
جهت روز هر روز و وقیه و پیر از هفت نهاده بگشند چون بغاہیه زرد مثل صفره البیضا زاده
پیرن ابد اخون در اکبر بکار رود کم اگرفته خالعن این این بند در این مغوص دهد
ذهباً بیز گرد و اکتوادیه سر این ایه زانلخو دارد هر که او زای بند بستکل دیگر بینه ای او
برای ایشان که گفته شد بدهست ایه که فیل از مثل او زاد رزیر کاه کند که
هر دو بول بقر بین الایم کاه دیزد بمهل روز دایه تولد کند که سر او چون مرغ بیو و چون
سر او زاقطع کند در خرمه بندند و دزاشن ایه هر یکه بنهد هر طایر یکه امحل بگذر خود را

این شکرانه بگذارد نوعی پر که بعد از ملاحظه طالع بگویند میان تو و مطلوب تو سخرکده اند و من تالیف کنم میان شاچنافم تالیف میکنم میان اپنده صوت پس و صوہ از مو ساختم نگهدارش برآورد و چرخونه در فاختال یکه مخترک بسود پر که شو زانعلوم است که در دیشانه که سو نهاده نهاده نهاده بگوییم شو زانعلوم است که در دیشانه
دیگر پیش از آن صاف پاک و هواعلم حیل المعرفین هرجراز ملاعيب نارقه و عاشته مذکور شده جمل معرفات و از جمله کارهای ذارند که صویه از مو بیان و گویند پوچر که ترا ایدیا میکند و میان اپنست و من و زائف میکنم پر هر عضوی از اعضا خواهیت نمود و لحن ملای و متای ازان بمزمصو بناشد انصو ترا اتواع کرده اند از جمله دو اوه نوم در رو و حصل او رده ایم و حصل اول حیل المعرفین چون طالع که زا بیند و کوپکه که تعلق بفلان عضوا زاعضا می تو زار د ضعیف است و اک خواهی که این پیغیر اتفاقی که صوت تو از مو بیازم و تو در کاست اب ملای و بر مالای نام بند و صباح ملاحظه کن اگر اعضو بنایا شد بلانکم حکم فحوز است و من رقو خوش مادقم پس از شمع صویه بیاز و قله از منه نلا نهایت ترا نلا نهایت جایی از عضو محکوم بیندرو از ایشمع و قی بیوش بدد هر چون انصو دذاب هند پکه ازان د مذکور بگذار دهنر نه فنا دیان عضوا زاه باید انکس رکان اند من بگرد تو زا سخ کرده اند من این ازو بکر و نوعی د بیوید نوعی پر که زا طالع بیند کوپد تو زا سخ کرده اند من این ازو دفع کم پس کاغذ بکر و قله از نلا نهایت تو شکه نلا نهایت نلا نهایت بخود او در میان کاغذ پچید کوپد بینکاغذ زا بکر و مکثافه در زیر میر خوب و خواب کن چون بچریه نگاه کن اگر در میان کاغذ چریه باشد هنوز اسخ تو خوش بنا قیست و اک همچ یمانه خرد سخراز تو تمام دفع شده اند چون صباح بچریه با خذ بکشاد چریه در میان پایان خوش داشتند و چون